

EVANGÉLIKUS ÚJSÁG EVANJELICKÉ LISTY

VII. évfolyam 1. sz.

2013. Húsvét

A Tótkomlói Evangélikus Egyházközség lapja

Časopis Evanjelického cirkevného zboru v Slovenskom Komlóši

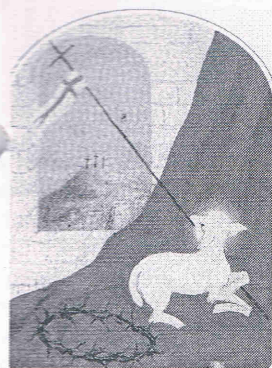
„Jó az Úr mindenkihez, irgalmas minden teremtményéhez.” (Zsolt 145,9)

„BÉKESSÉG NEKTEK!”

Lk 2,36-43

Amikor Jézus elfogatása előtt tanítványaitól búcsúzott, János evangélista feljegyzése szerint utolsó szavaiként ezt az üzenetet bízta rájuk: „Ezeket azért mondom nektek, hogy békességet legyen énbennem.” (Jn. 16,33a)

Feltámadása után pedig ugyanazzal a köszöntéssel köszöntötte őket, amellyel szenvedése és halála előtt elbúcsúzott tőlük. „Békesség nektek!” De most már egészen más jelentése van ezeknek a szavaknak. A meghalt és feltámadt Úr szólal meg így. Jézus Krisztus, a Megváltó mondja ezt, aki megbékéltetett minket Istennel azáltal, hogy bűneink bocsánatáért meghalt. Benne van a mi békességünk. Egy érdekes és elgondolkodtató párbeszédet olvastam nemrég az Istennel való megbékélésről. Valaki így szólította fel egy ismerősét: „Békülj meg az Istennel!” Mire az illető így válaszolt: „Miért? Nem vagyunk mi

haragban!” De a kérdező rákontrázott: „De beszélő viszonyban sem.”

Van-e már békességünk Istennel? Ő itt áll velünk szemben lélekben, nyújtja felénk jobbát. Most rajtunk a sor: Fogadjuk el a Jézus Krisztusban nyújtott békejobbát!

Amikor Jézus a tanítványaival találkozott, azok nagyon megijedtek, arcukra volt írva rémületük, félelmük. „Miért rémültetek meg, és miért támad kétség szívetekben?” – tette fel a kérdést Jézus, hogy szembesítse tanítványait belső dolgaikkal, hogy megerősödjenek bizonyosságaikban és rendet tudjanak tenni kételyeik között. A tanítványok megrémültek, mert számukra szokatlan dolog történt. Megrendült a bizalmuk az eddig biztosnak hitt dolgaik felől. Kétkeltek, pedig jól ismerték Jézust, mert Ő nem idegenek, hanem az Őt szeretők ajtaján ment be. Középen megállva szólította meg őket. Ha Jézus Krisztus áll életünk középpontjában, akkor mondhatja nekünk, fájó, összetört szívű embereknek: „Békesség nektek!”

Miután békességet hirdetett nekik és szavaival megnyugtatta tanítványait, megmutatta szenvedésének jeleit, amelyek által békességet szerzett. Látták a szegek nyomait és a dárda okozta sebhelyet. A tanítványoknak időre volt szükségük ahhoz, hogy befogadhassák lelkükbe a feltámadás örömét és igazságát. Még arra is hajlamosak voltak, hogy kísértetet véljenek felfedezni a Feltámadottnak. Jézus azonban szépen, türelemmel és nagy szeretettel vezette őket a titok megértésére. Azt mondta nekik: adjatok enni. Jézus leült és megvacsorázott. Megmutatta neki, hogy ő feltámadt, nem szellem, és tényleg van fizikai teste.

A megfeszített és feltámadott Úr sebeinek látványa, kézzel tapintható testének valósága fontos előzményei a hitre jutásnak, azonban nem elegendők. Jézus szava, éltető igéje nélkül a tanítványok nem jutottak volna el a bizonyosságig, értelmük megújulásáig. S azóta sem elég a sokféle bizonyíték, tapasztalat, meggyőződés részleteit ismertetni, mert Isten győzelmi hírének elfogadásához nélkülözhetetlen az evangélium hirdetése és meghallása. De a szívünkbe fogadott húsvéti evangélium, a feltámadás örömhíre békességet teremt Isten és ember között, s csak ez az, ami ember és ember közt is békességet teremthet.

Tegyük a békétlenség ellen! Nem nekünk kell megteremtelnünk a világbékét – nem is tudnánk, de apró lépéseket tehetünk. Béküljünk meg az Istennel és törekedjünk békességre embertársainkkal. Ez utóbbit egész kicsiben is elkezdhetjük. Erre tanít egy Szalézi Szent Ferencről szóló történet. Eszerint egy alkalommal egy fiatal diák kereste fel a szerzetest. Az ifjában élt a vágy, hogy tegyen valamit az emberiség javára. Mikor ellátogatott hozzá megkérdezte tőle: „Mit kell tennem az emberiség békéje érdekében?” Szalézi Szent Ferenc mosolyogva azt válaszolta neki: „Ne csapd be magad után olyan erősen az ajtót...”

Unyi Anikó

Juraj Dolnozemský:

Hétköznapiak - ünnepnapok

Gondolatok a Húsvétről

Bűn... bűnhődés?!

*... szavak
tényeket feszegetnek
- sugallnak!*

*Kihívás kihívást követ!
Sorsok személyhez kötődnek!
...út, küzdelem, cél!
Tépelődő a Golgotához ér!*

*Isten, ember
kezdét és végét!
Önfeláldozás, feltámadás,
Szentháromság!*

*Halandó-múlándó
szándékokon keresztül
mind-mind
részei a mának!
Bár olykor
a szakadék szélén állnak!
Kíváncsian a legapróbb lényeket is
körüljárnak!*

*Jézuson át,
feleletre, magyarázatra,
eredményre,
várva-várnak!*

*Vétkeznek, tévednek, hibáznak,
hivatkoznak, elodáznak!
Hitben élők elől járnak!*

*Megbocsátva magyaráznak,
igazság és remény jegyében
ők kívárnak!*

Tótkomlós, 2013. 03. 22.

*Minden kedves olvasónknak áldott feltámadási ünnepet kíván a
Tótkomlói Evangélikus Egyházközség.*

KÁZENĚ

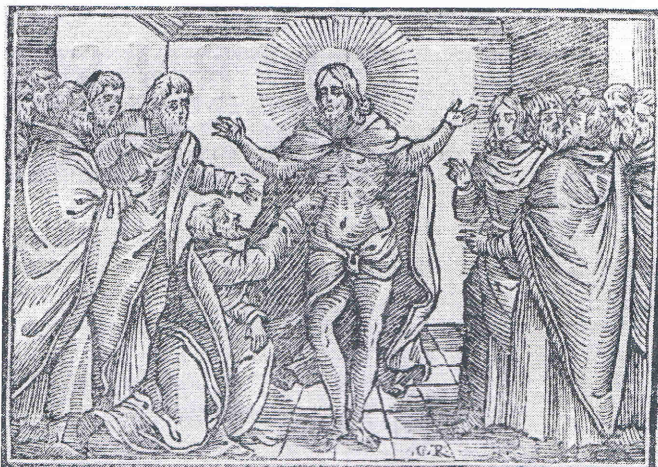
Slávnosť Veľkonočná (Mt 28, 1 - 10)

Milé sestry a bratia v vzkriesenom Ježišovi Kristovi!

Život každého človeka na zemi sa končí smrťou. Biblia hovorí len o niekoľkých postavách, ktoré za života boli ešte vzaté do neba. Za normálnych, štandardných okolností sa však príbeh človeka končí smrťou. V tom netvorí výnimku ani najväčší spomedzi veľkých. Ľudia zvyknú povedať, že aspoň v tom je na svete spravodlivosť, že raz každý musí ísť, keď príde jeho čas. A predsa jeden je výnimkou. U toho Jediného to bolo inak. Štyria biblické evanjelisti, ktorí podali správu o Ježišom pozemskom živote, sú zajedno v rozhodujúcom, bezpodmienečne istom svedectve veci inak neuveriteľnej a nepochopiteľnej jeho život sa neskončil smrťou. On vstal skutočne živý zo svojho hrobu. Nuž a na tomto všetkými evanjelistami dosvedčovanom zázračnom konci Ježišovho pozemského života sa zakladá celá apoštolská zvesť o Ježišovi Kristovi. Apoštoli zvestovali vždy znovu a znovu Tento Ježiš, ktorého ste vy ukrižovali, vstal z mŕtvych! On bol síce mŕtvy, no žije! Žije naveky ako Ten, čo smrť premohol!

Toto evanjelium o vzkriesenom a večne živom Pánovi a Spasiteľovi i dnes tak vyzýva ľudí. Nie len k spomienke na muža, ktorý pred mnohými storočiami zomrel a bol pochovaný. Je to výzva povolania k Ježišovi Kristovi, vzkriesenému a večne živému. Je to výzva k osobnému spoločenstvu s Ním. To je možné mať len s tým, kto žije. Nuž a Veľká noc je pre nás všetkých napokon aj výzvou k dôvere v nebeského Otca, ktorý tak ako svojho Syna nenechal ležať mŕtveho v hrobe, tak ani nás, ako svojich v krste adoptovaných synov a dcéry nenechá ležať v hrobe, ale nás oslávi vo vzkriesení a prizná sa k nám. Je to výzva k spoľahnutiu sa na Pána Boha, ktorý tak ako svojho Syna nenechal v „štichu“, tak ani nás v našich problémoch nenecháva v „štichu“, ale pripravuje pre nás riešenie. Je to zároveň výzva k trpezlivosti, a k prijatiu faktu, že Boh pozná správny čas na zásah. Ani Kristus nebol vzkriesený hneď, keď Ho sňali z kríža. Musel si tri dni počkať. Takto neraz musíme na Boží zásah počkať aj my tie, obrazne povedané „tri dni“ v istote a dôvere, že Boh na nás nezabudol, ale pozná správny čas pre náš život a pre svoj zásah doň.

Pre mňa osobne Veľká noc je radosťou z toho, že svoju budúcnosť mám vyriešenú. Vyriešil ju za mňa Pán Boh sám. On mi ponúka svoju blízkosť na veky. Všetko pripravil. Treba sa toho len chopiť. Preto sa rád chopím viery vo vzkriesenie Ježiša, ktorý je mojím časným i večným životom. Rád sa Ho budem držať, pretože nikto iný mi ešte nič lepšie neponúkol. A som si istý, že ani neponúkne. Takto osobne pre mňa je Veľká noc dobrým dôvodom na radosť i preto, že autority tohto sveta, či chcú alebo nie, či si to uvedomujú alebo nie, sú nakoniec len realizátormi Božieho plánu, ktorý sa uskutočňuje. Je to pre mňa dôvod na radosť, keď viem, že moc nebies sa raz dokáže i pri mne, v mojom vzkriesení a oslávení večného života. Ježiš je prebudený mocou Najvyššieho, tak ako bol aj počatý mocou Najvyššieho. A ženám zaznievajú slová: Nebojte sa! Niet Ho tu, lebo vstal. - Takto osobne pre mňa Veľká noc je už tretím dôvodom na radosť. Vždy vtedy, keď cítim ustarostenosť a pochybnosti, môžem stáť pri odvalenom kameni Ježišovho hrobu a počuť neboj sa! Ja mám všetko pod kontrolou. Nie si tu sám. Ja zostávam s tebou. Veľká noc je pre mňa dôvodom na radosť i preto, že raz sa takto so Vzkrieseným budem môcť stretnúť i ja. Nuž a tak ako tie ženy padli k Jeho nohám a klaňali sa Mu na znak svojej lásky, úcty a oddanosti, tak by som to chcel vo večnosti spraviť i ja. No zatiaľ, kým som na tomto

svete chcem svoju úctu a lásku prejavovať bratom a sestrám ktorých mi Ježiš poslal do cesty. Veľká noc je takto pre mňa radosťou aj z toho, že do tejto dlhej reťaze svedkov Ježišovho vzkriesenia môžem patriť i ja. A patriš do nej i ty. Veľká noc je pre mňa tiež sviatkom, ktorý ma vedie k poslušnosti voči Ježišovým slovám - choďte a oznámte to! Tam ma uvidia! Milá sestra a drahý brat choď a oznamuj to i ty, aby raz tam v kráľovstve nebeskom sme čím viacerí pre svoju vieru v Krista, lásku, oddanosť, vernosť a poslušnosť voči Nemu, Jeho-samého mohli uzrieť tvárou v tvár! Amen

Attila Szpisák

Juraj Dolnozemský:

Minulosť a budúcnosť

*Veľkonočné zamyslenie
...príklady sú dané
Plné očakávaním!*

*Dostali sme
možnosť obnovení!
Veľký piatok ukrižovanie
Veľkonočné sviatky vzkriesenie!
Pokolenia si ladia duše,
a spočítujú obeť.
Je napätie po svete!
- to vieme!
Áno, život nad
- smrťou zvíťazil!
Tá prastará pravda sa vracia
Jarnými, slnečnými lúčami!*

*Spievajme
slávme Boha Otca,
Syna,
a Duch Svätý!*

*Verme v budúcnosti,
ktorú máme
do vena sľúbenú,
od Všemohúceho.*

Ovi beiratkozás

Amikor ezeket a sorokat papírra vettem, az aznapi (márc. 18.) útmutatóbeli ígénk elmúlásunkra hívja fel a figyelmünket.

„Add tudtomra Uram, életem végét, meddig tart napjaim sora, hadd tudjam meg, milyen mulandó vagyok!” Zsolt 39,5), pontosabban arra, hogy tudjuk, ismerjük meg határainkat, hogy életünk döntéseiben formálhasson.

A beiratkozás idején a szülőknek dönteniük kell, melyik óvodát, melyik intézménytípust választják gyermekük fejlődési mintái alapjául. Dönteniük kell, melyik modell, melyik életforma az, amelyet gyermekük épülésére szeretnének. Az evangélikus ovi nevelési programjának alapvetően meghatározó, legfontosabb eleme a keresztyén nevelés, az Úr Jézus követésére való felhívás, Isten válogatás nélküli szeretetére való rámutatás. Pedagógusaink, és az óvodában szolgálók feladata pedig az, hogy az általuk is megélt, valós Isten kapcsolatukról, gyermekek számára természetes módon valljanak, ezt az életérzést valós, hiteles példaként megjelenítsék a családok előtt. Alkalmankénti bizonyágtétellel, személyes példaként megélt gyülekezetbe való rendszeres hívogatással. Egyházi magánóvodaként ez az a többlet, melyet különlegességgként nyújthatunk, a többi lehetőség, pedagógiai, nevelési forma csak hordozó eszköz, a jó erkölcsi neveléshez, gyermekeink személyiségének kialakulásához, fejlődéséhez.

Az egyházi ovi melletti döntésnek, hordoznia kell bennünk azt a vágyat, hogy az otthoni keresztyén családi irányt tovább erősíthessük gyermekeinkben, vagy ha érdeklődőként íratjuk gyermekeinket egyházi magánóvodába, akkor további érdeklődőként támogassuk az ő nyitását Isten felé imádságaik hallgatásával, az egyházi közösség felé, egyházi alkalmak – Családi Kör, családi istentiszteletek, bibliaórák, egyéb alkalmak – látogatásával. Ha ezt nem tesszük, nincs tartalma annak, hogy ebbe az óvodába írassuk gyermekeinket. Ha a gyermekeink nem látják azt, hogy a szüleiknek is követendő modell az, amit az egyházi óvodában látnak, azzal a mi munkánkat teszik tönkre, és a gyermek fejében zűrzavart okozhatnak. Ezért nagyon fontos a kontinuitás, a folytatás lehetősége otthonainkban az óvodában megélt, megtanult életformákkal kapcsolatban. Hiszen az általános óvodai nevelés lehetőségeit tökéletesen nyújtják, szolgáltatják az állami óvodák is, ha a fentieket nem tartjuk fontosnak, akkor érdemesebb azt a modellt választanunk.

Az egyházi ovi igazi célja, missziója, léte ugyanis az egyházi közösségbe való integráció, beépülés elősegítése, ápolása, családjaink támogatása gyermekeik keresztyén nevelésében, ahol természetes a keresztség, a későbbi konfirmáció, ahol természetes, hogy otthon imádkozunk gyermekeinkkel, ahol természetes, hogy elkísérjük őket egyházi közösségbe, ahol természetes a keresztyén közeg.

A beiratkozásakor ezt fontos látnunk, tudnunk, hogy mi is azt kapjuk, amire számítunk.

Szpisák Attila

Szenvedélybeteg ellátás épületének alapkövetétele

Kedves Testvérek!

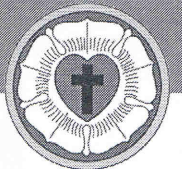
Örömmel tudatjuk mindenkivel, hogy **2013. április 7-én a 10 órakor** kezdődő istentisztelethez kapcsolódva kerül sor a diakóniánk következő alapszolgáltatása indulására, az annak helyet adó épület alapkövetének elhelyezésével.

Az épület a Luther utca 1. számú gyülekezeti központ területén kerül megépítésre, majd 2014 tavaszától itt indul a szenvedélybetegek nappali ellátása, gondozása.

Az ünnepségen igehirdetéssel szolgál
Gáncs Péter elnök-püspök.

Szpisák Attila

1%

Kedves Testvérek!

A Magyarországi Evangélikus Egyház idén is várja az adó egy százalékának felajánlásait, társadalmi szolgálatának végzésére.

Technikai szám: 0035.

Szeretettel fogadjuk helyi szinten a két alapítványunk támogatását is.

Mécsvilág Alapítvány
18393316-1-04

a Szeretetszolgálatot támogatja.

Tótkomlói Hit, Remény,
Szeretet Alapítvány
18392580-1-04

az Óvodát támogatja.

Köszönjük felajánlásait!

EGYÜTT AZ ÚTON

Január utolsó hete ebben az esztendőben is az ökumené jegyében telt szerte a világon. Az Ökumenikus Imahét nagy egységébe, mint egy apró láncszem kapcsolódott be Tótkomlós is. Egy héten át, minden este lehetőségünk volt a településen élő valamely felekezet istentiszteleti helyén Isten igéjét hallgatni, együtt énekelni, imádkozni.

Idén egy mikeási igevers ihlette az esték mottóját: „Mit kíván tőlünk az Isten?” E kérdést alapul véve ebben az évben indiai keresztyének készítették elő az imahét anyagát. A több mint 1,2 milliárd főt számláló, hatalmas dél-ázsiai országban a keresztyének aránya csupán 2,3 %. A túlnyomórészt hindu (80,5 %) lakosságú országban a valláshoz tartozó kasztrendszer az élet minden területét meghatározza. Akik nem hinduk, azok nem tartoznak bele egyik kasztba sem, kaszton kívülinek számítanak. Ők az érinthetetlenek, akiket általában páriákként emlegetünk, de ők magukat inkább dalitoknak hívják. Az

indiai keresztyének túlnyomó többsége dalit háttérből származik, de az egyházhoz való csatlakozás nem változtat a kaszton kívüli állapotban. Az indiai dalit közösség helyzete sok szempontból összehasonlítható azzal a történelmi és társadalmi helyzettel, amellyel Isten népe szembesült Mikeás idejében: az elnyomással és az igazságtalansággal azok részéről, akik meg kívánják fosztani őket jogaiktól és méltóságuktól. Ennek tükrében kérdezhettük meg magunktól: „Mit kíván tőlünk az Isten?” A választ is megadták a program összeállítói: járjunk Istenel! Az úton járás hasonlata kapcsolta össze az imahét napjait. A héten többek közt elénk került az akadályok, a szabadság, a szolidaritás és az ünnep témája. Az imahét során megtett utunk közös utazás volt a dalitokkal és mindazokkal, akik az igazságosságra vágyakoznak.

Így keltünk útra estéről estére katolikusok, reformátusok, baptisták és evangélikusok, hogy közös istentiszteleteinken a Krisztus akarata szerinti egységért imádkozzunk, hogy a hiteles keresztyén tanítványság különböző szempontjaira fordítsuk figyelmünket, amelyek végül is a helyes ösvényen az életre vezetnek.

Unyi Anikó

MÚLTUNK SÖTÉT FOLTJA

2013. január 15-én a Szabadság téri második világháborús emlékműnél közös megemlékezést tartottak a történelmi egyházak helyi képviselői, a Szlovák Köztársaság Fegyveres Testületei és Erői kötelékében működő Ökumenikus Lelkigondozói Szolgálat képviselői és Tótkomlós Város Önkormányzata.

Az ünnepségen a 2. magyar hadsereg doni áttörésének 70. évfordulójára emlékeztek a jelenlévők. A megemlékezés a Himnusszal vette kezdetét, amely a Tótkomlói Gyermekek és Ifjúsági Fúvószenekar tagjaiból verbuválódott alkalmi zenekar előadásában hangzott el Kracsméri János igazgató úr vezetésével. Emlékezni jöttünk, a második világháború során a Don-kanyarban elesett 2. magyar hadsereg halottaira, túlélőire. Beszédet, köszöntőt mondott *Hegyesi Tibor* nemzetőr altábornagy, Magyar Tartalékosok Szövetsége - Békés Megyei Szervezet megbízásából, *Miroslav Táborský* szlovák egyetemes táborigazgató, *Lázár Zsolt* a Nyugat-Békési Evangélikus Egyházmegye esperese illetve a helyi egyházak képviselői. Mindannyian fontosnak tartották elmondani beszédükben, hogy az emlékezés segít bennünket abban, hogy a jelenben élve is meg tudjuk őrizni múltunkat.

A megemlékezés a Szózat hangjaival zárult.

Rusznákné Nyiregyházi Kinga

ÚJ EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZETI HELY

2013. január 27. volt az ökumenikus imahét utolsó napja, mely szokás szerint a felekezetek szerinti köszöntésekkel kezdődött. Az evangélikus gyülekezet számára ez egyben ünnepi alkalom volt, hiszen igehirdetőként Gáncs Péter elnök-püspök szolgált. Evangélikus újságunk karácsonyi számában már olvashattunk arról, hogy tárgyalunk a Magyarországi Baptista Egyházzal a tótkomlói baptista imaházként működő épület megvásárlásáról. Közel van templomunkhoz, parókiánkhoz, szintén a Luther utcában található. 2013. januárjától így egy új evangélikus gyülekezeti hellyel lettünk gazdagabbak.

A hivatalos ügyek elintézése után lázas munka kezdődött a gyülekezet férfi alkalmazottai és női segítők részvételével. A takarítás után kialakítottuk az oltárrészt, majd elhelyeztük a gyülekezeti teremből átvitt Jézust ábrázoló képet. Az üres padosok évek óta arra vártak, vajon elhangzik-e itt még valaha igehirdetés, Isten dicsőítése. Igen, ez megvalósult, most már az épület evangélikus kápolnáként ad helyet gyülekezetünk tagjainak a téli időszakban is. A kápolnában ugyanúgy szólnak majd az énekek, testvérektől testvérek vették át a szent helyet. Kiss Tibor a Körösvidéki Baptista Egyházkerület elnöke egyháztörténelmi pillanatnak nevezte ezt az alkalmat. Kívánta, hogy a nehézségekkel megküzdve győztesen kerüljünk ki, Jézust közel engedve magunkhoz. Ezt követően énekelve, segítségül hívtuk Isten Szentlelkét.

*„Jövel, Szentlélek Úristen,
Töltsd be szíveinket bőven
Mennyei ajándékokkal,
Szívbeli szent buzgósággal.”*

A megjelentek állva hallgatták Gáncs Péter elnök-püspök megszentelő beszédét.

„Az Úrnak szentelt legyen ez a kápolna, Isten dicsősége legyen ebben az épületben.”

Azt kívánta, hogy ebben a szent hajlékban gyűljünk össze, ha szeretetre vágyunk. Ebből az alkalomból írt verset Juraj Dolnozemský, aki szlovákul adta elő saját költeményét, majd az ifjúság tagjai közül ketten magyarul olvasták fel a verset. Békességet mindnyájunknak, ez volt a fő mondanivalója. Végezetül a Békécsabáról érkezett Kesjár Géza, az ottani baptista gyülekezet köszöntését hozta el. Örömmel vette, hogy nincs semminek vége, továbbra is Isten háza marad a volt imaházuk. Rövid beszédét Mária énekéből felolvasva fejezte be. Felesége, Iduka Tótkomlóson élt gyermekkorában, örömmel nyugtázta, hogy ő most tulajdonképpen hazajött. Emlé-

kezett, visszatekintett, Túrmezei Erzsébet egyik versét olvasta fel, melynek lényege, hogy csodákra emlékezni jó.

A kápolna felszentelése után a megjelentek a szeretetszolgálat Idősek Klubjában meleg teával, kaláccsal és házi készítésű süteményekkel láttuk vendégül.

Cikkem elején említettem, hogy az ökumenikus imahét záró napja volt ez az alkalom. Egy héten keresztül találkozhattunk minden este a katolikus és a református testvérekkel. Közös volt az öröm, közös a szolgálat, együtt mondhattuk: Mi Atyánk... Az imádság azonban nem korlátozódik csak

erre az egy hétre. Most már a felszentelt evangélikus kápolna ajtaja nyitva áll, hogy fűtött helyiségben minél többen összejöjjünk ezen a szent helyen, hogy Istennel találkozzunk, elcsendesedjünk, igéjét hallgathassuk. Döbrentey Ildikó néhány sorával fejezném be gondolataimat:

*„Köszönjük a szeretetet,
Amelyből annyit kapunk, hogy úgy érezzük:
Másnak is tudunk adni belőle,
Tiéd az áldás, Uram Tiéd a dicsőség,
Tiéd a köszönet!
Áldunk és dicsérik!
Légy velünk, nekünk ennyi elég.”*

Franciszi Jánosné

Juraj Dolnozemský: Elmélkedés a jövőért Kápolna szenteléshez

Elcsendesedve, elmerengve,
Szentháromság nevében
- bizakodva,
előre nézve,
áldást kérve,
halandóként,
a jövő felé megyünk!
Voltunk, vagyunk, leszünk!

Hassatok, formálódjatok,
oldjatok, erőt adjatok szavak.
Múlthoz
ragaszkodók,
hitet tevők,

szeretetet sugallva,
áldást osszatok
égi javak!

E kápolna
a város szívében
Urat, Jézust szolgálva
több évtizede áll!
Most ismét megújulva,
töretlenül, tovább
híveket vár!

Hívó idősek példáján,
keresztényként,

e falak között
énektől, imától, megszilárdulva,
az életutak
cél, erényt, reményt
leljenek naponta itt!

Maradjon csodákra képes
a hit!
Ragaszkodók legyenek
az ifjú szívek,
és felhőtlenek a gyermeklelkek.
Békességet mindnyájunknak!

Tótkomlós, 2013. 01. 25.

Juraj Dolnozemský:
Küzdelem a jövőért - Boj za budúcnosť

Sorsokon keresztül,
jövő által megszólítva,
csendesedjünk el!

Alázkodva, de józanul,
itt ebben a kápolnában,
régembi időktől állóban,
őszintén imádkozzunk!

Jézus Krisztus által,
Istenünk,
áld meg a törekvéseinket,
hogy hitben
kitartóak legyünk!

Elődök nyomában,
múltból előre megyünk.
Atyánk, áldd meg
igazságunkat, bölcsességünket
és tudásunkat!

Térítsd el tőlünk a bajt,
adj békeséget, kitartást és állandóságot!
Nőknek, férfiaknak, gyermekeknek,
ifjaknak és öregeknek,
egyszóval mindenkinek.
Ámen.

Tótkomlós, 2013. 01. 27.

Juraj Dolnozemský:
Boj za budúcnosť - Küzdelem a jövőért

Cez osudy
za budúcnosť oslovený
utíšme sa.
Spokorený ale triezvo
tu v tejto kaplnke
stojacej už v pokročilom veku
úprimne modlíme sa.

Skrz Ježisa Krista,
Bože
požehnaj nám
naše snahy.
Aby sme vo viere
boli stály.

Po stopách predkom
s minulosti,
ideme do predu.

Otče, požehnaj nám
múdrost' vedu.

Odstráň od nás biedu.
Daj pokoj, vytrvalosť, stálosť,
ženám, mužom, deťom
mladému, starému,
jedným slovom každému.
Amen

V Slovenskom Komlóši, 27. 01. r. 2013

Ökumenikus Világimanap

„...jövövény voltam, és befogadtatok...” (Mt 25,35)

Hosszú előkészítés előzi meg a már több évszázadosnak mondható Ökumenikus Világimanapot. A 2013-as év liturgiáját a francia nők állították össze, erre a felkérést még 2007-ben kapták meg.

Világszerte március első péntekén tartják ezt az alkalmat, ahol rájöhetnek az emberek arra, hogy egymás elfogadását nem csak szavakkal kell hangoztatni, hanem az cselekedetekben is megnyilvánulhat.

Bonjour – így köszöntötte Lapis Zsuzsanna református lelkész nő evangélikus gyülekezetünkben az imapon megjelenteket. Bevezetésképpen diavetítéssel, Franciaországra jellemző képsorokkal, történetekkel ismertetett meg bennünket Unyi Anikó lelkész nőnk. Tájékoztatót kaptunk többek között az ország földrajzi adottságairól, gazdasági helyzetéről és az ott élők életéről.

A liturgikus füzet címlapját Annelise Hamman Jeanott svájci művésznő készítette. A képen szereplő meleg színárnyalatoknak igyekezett megfelelni a terem dekorációja, és a füzetből felolvasók nyakában lévő sálak is, melyeken a sok szín a francia asszonyok származásának sokféleségét jelenti. Szürke szín is található a képen, amely a bevándorlókat jelképezi. A felolvasott történetek, idézetek, énekek mind alátámasztják, hogy minden idegent szívesen kell fogadni, akármilyen kultúrából származik is. Az este során Nagy Ferenc római katolikus címzetes esperes, plébános Máté evangéliumából olvas-ta fel a témához kapcsolódó igazsagszót.

Gyülekezetünk nőtagjai a francia konyha különlegeségeiből is ízelítőt adtak. Az országra jellemző ételeket tálaltunk fel, majd az imanap végén közös kóstolásra került sor.

Az összejött perselypénz szokás szerint a világban élő bevándorlók, rászoruló családok életét segíti.

A fenti cikk utolsó gondolataként az imaesten elhangzott 455. ének egyik versszakát idézem:

„Testvéreim javáért Fáradnom, küzdenem
Adj erőt, örök Isten, Én édes Istenem,
Hogy tövises pályámon
Ragyogjon szeretet,
Mert aki boldogít mást,
Boldog csak az lehet!”

Franciszti Jánosné

PRO CHRIST - KÉTSÉG ÉS ÁMULAT

2013. március 4-től március 11-ig, nyolc estén át műholdon keresztül közvetítették Németországból az evangelizációt. Nagy várakozással vártuk Ulrich Parzany evangélikus lelkész igehirdetését és mindennapi témáját. Az idén Magyarországon 72 gyülekezet kapcsolódott be ebbe a szolgálatba.

A Pro Christ ideai mottója: „Kétség és ámulat” volt.

A közvetítést az evangélikus kápolnában nézhettük meg, ahol mi is tagjai lehettünk a Jézust váróknak és fogadóknak. Néha azt tapasztaljuk, hogy olyan dolgok történnek az életünkben, amelyeket nem tudunk megmagyarázni. Néha hasonló a helyzet az- zal az emberrel, aki keresztyénné lett. Jó darabig gondolkodóba esünk, amíg érthető lesz a folyamat. A célja az, hogy rávilágítson mit jelent keresztyénné lenni? Hogyan olvassuk a Bibliát? Ho- gyan imádkozzunk? Hogyan szeressük felebarátainkat, és ho- gyan szolgáljunk az evangélikus gyülekezetben?

Az egyes esték témái a következők voltak: Hol találjuk a boldogságot? Mennyi biztonsági háló kell? Mi köze van a hitnek a pénzhez? Mi segít, ha a szenvedés megkeserít? Enyém, tiéd, senkié - kinek az Istene? Mitől értékesek az értékeink? Mi történik, ha meghal a szeretet? Eltékozoljuk a jövőt?

Az igehirdetések során közelebb kerülhettünk a nagy titok- hoz. Krisztus megváltott minket a kereszten, egyedüli remény- ségünk, másként az életet nem élhetjük.

Jézus szenvedésének története megtanít bennünket a min- dennapi életünk keresztyének hordozására. Keresztyénné lenni nem mindig egyszerű, újra és újra meg kell tanulnunk, hogyan bánjunk a nehézségeinkkel. Bizonyosságot tettünk, mikor bűne- inket a kereszthez vittük és együtt kézen fogva imádkoztunk, adtunk hálát Jézus feltámadásáért.

Egyedül Krisztus keresztyéne a mi kötődésünk és létfontosságú kapcsolatunk Istennel. A közvetítések után sok kérdésre kap- tunk választ: hol találjuk meg a boldogságot, melyek az igazi értékeink, hogyan tudjuk jövőnket szebbé és boldogabbá tenni, ezt csak Jézus Krisztus segítségével tudjuk megoldani. Útmu- tatónk a Biblia, ha naponta olvassuk megerősödünk és előbbre jutunk a hitben.

Jó volt látni a gyülekezeti tagokat, mennyire fontos, hogy együtt legyenek, beszélgessenek, megerősítsék Istenhez tarto- zásukat.

„Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk”
/Zsid 4,16/

Schmetterné Lóczi Ilona

FARSANG MOHÁCSON

Mohács háromnemzetiségű város. Az ott élő sokákok évenként megrendezésre kerülő két nagy rendezvénye a busójárás és a Babfőzőverseny.

A busójárás eredetét általában a törökök kiűzésével magyarázzák. A legenda szerint a Mohács-szigeti mo- csárvilágba menekült sokákok megaléelve a török el- nyomást, ijesztő álarcokat, öltözékeket vettek magukra, kereplőkkel, kolompokkal a kezükben, az éj leple alatt csónakokkal átkeltek a Dunán, s kizavarták a törököket a városból. A mondának azonban aligha van történelmi alapja.

A busó jellemző ruházata a boeskor, gyapjúból kötött cifra harisnya, fehér, szalmával kitömött vászongatyá, a kifordított birkabőr bunda, amelyet derékban kötéllal vagy lánccal kötnek össze, amire kolompot aggatnak, vállukon tarisznya, kezükben az elmaradhatatlan kerep- lő vagy buzogány. A leglényegesebb pedig a fűzfából fa- ragott, hagyományosan állatvérről festett birkabőrscuk- lyás álarc. Az így beöltözött busókat jankelék és népvise- letbe öltözött, lefátyolozott arcú nők kísérik.

A legnagyobb tömeg vasárnap délután gyűlik össze. A dunai átkelés és felvonulás után a város főterén külön- böző néptánc csoportok mutatják be műsorukat. Közben szabad farsangolás folyik; a nézelődőknek lehetőségük

van a népművészeti és hagyományos kézműves termé- kek árusainak standjait végigjárni, vásárolgatni. Az este legfőbb eseménye a máglyagyújtás.

A farsangi időszak végén megrendezésre kerülő nagy- szabású mulatság nem épp keresztyén töltetű; a télbü- csúztató, tavaszköszöntő, oltalmazó, termékenységet va- rázsló ünnepek családjába tartozik. De ettől függetlenül úgy gondolom, egyszer azért mindenkinek látnia kell a 2009 óta az emberiség szellemi kulturális örökségének reprezentatív listájára felvett mohácsi busójárást.

Unyí Anikó

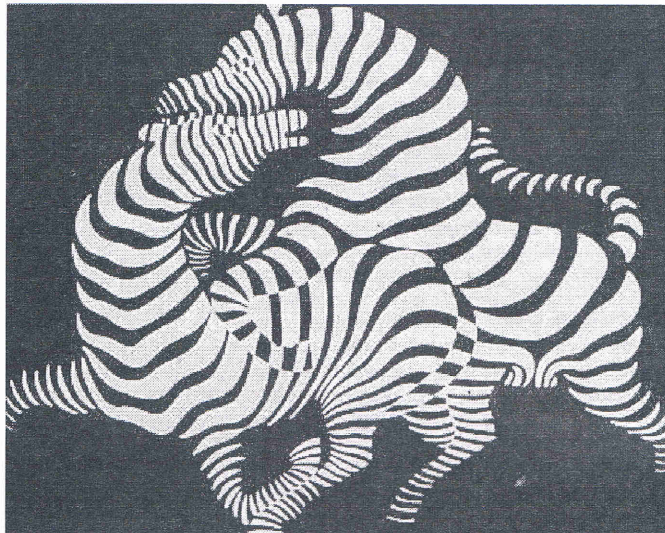
VASARELY KIÁLLÍTÁS BUDAPESTEN

A korai tavasz különösen színes programot hozott számomra: napsütötte időben nézhettem meg az állandó Vasarely kiállítást, a modern absztrakt művészet egyik nagy úttörőjének tárlatát.

A kiállításon olyan világot ismertem meg, ahol az emberek használhatják fantáziájukat, képzelőerejüket. Mindenki más-más aspektusból nézi a műveket. Lényeges elem, hogy megértsük a művész modern ars poeticáját.

Victor Vasarely a gyűjteményét a nyolcvanas évek elején adományozta a magyar államnak. A Zichy-kastélyban látható az az állandó kiállítás, amely 1987-ben nyitotta meg kapuit. A több, mint 400 alkotás alapos áttekintést ad a művész életművéről a korai reklámgrafikától az op-art műveig.

Ki volt Vasarely? Vásárhelyi Győző pécsi születésű művész, aki már gyermekkorában kitűnt remek rajzkészségével. Podolini Artúr szabadiskolájában grafikai tanulmányokat végzett, majd Botnyik Sándor műhelyében ismerte meg a modern művészetet. 1930-ban emigrált Párizsba, ahol megismerte az absztrakt művészet minden területét. Az ötvenes évek táján indult el az op-

tikai és kinetikai vizsgálatok útján, átlátszó anyagokra készült rajzokat helyezett egymásra, pl. feketét a fehérre. Itt dolgozta fel a zebraak alaptípusát. Legismertebb művei a négyzethálóra fektetett kockákkal teremtett sorozatok (Bidim, Hexagone, Tridim, Vonal).

Szerinte a művek sokszorosíthatók, és nem csupán a galériákban van a helyük, hanem a városi élet minden szegmensében. Azt vallotta, hogy az esztétikai élvezet lehetősége a mindennapi környezetünk része kell, hogy legyen.

Schnetterné Lóczi Ilona

Új alkalmak a gyülekezetünk területén 2013

„Irgalmas Úr Jézus Krisztus, vonj magadhoz minket, mert ha te nem vezetsz, nem tudunk követni. Adj nekünk erős és engedelmes lelket és minden körülmények között is bátor szívet, hogy higgyük és megcselekedjük az igazságot. Ajándékozz meg minket megingathatatlan reménységgel, hogy érted sok mindent el tudjunk hordozni.”

Husz János

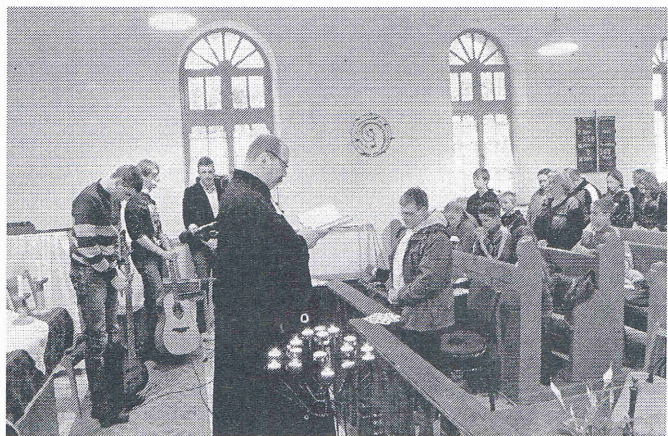
Az új esztendőben induló új munkafélévet mi is sok újdonsággal kezdjük. Több olyan gyülekezeti munkaág indult el közösségünk területén, amelytől újabb fejlődést, Istenhez fordulást várunk.

Úgy említem őket, ahogy a heti periódusainkban szerepelnek:

Hétfőn a kora esti órákban, 17.00-tól tarjuk Darnai Zita és Nagy András vezetésével a Felnőtt Kórus (FKR) próbáit, melyet mint régebbi hiányosságot sikerült pótolni. Továbbra is szívesen várjuk a jó hallású, énekelni tudó felnőtt testvéreket ebbe a gyülekezeti munkaágba.

Pénteken este 19.00 kezdettel tartjuk a Fiala Házások Körét, bibliaóráját (FHB), melyre elsősorban azokat a házaspárokat várjuk, akinek fontos a keresztyén értékrend és az Isten igéjére való közös ráfigyelés.

Szombaton ebéd után, 13.30-tól kapott időpontot a Gyermek Kórus (GYKR), melyet szintén Darnai Zita vezet. Erre kérjük csak azokat a gyermekeket küldjék, akik

maguk is akarnak, és szívesen énekelnek, szolgálnak dicsőítéssel az Úrnak. A kórus első tervezett fellépése a húsvéti istentiszteleteken lesz.

A heti periódusú alkalmak után olyanok is indultak, melyek havonta egyszer kerülnek megrendezésre, ilyen a Férfi Kőr (FFK) és az Ifjúsági Istentisztelet (IFIT).

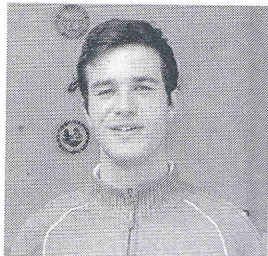
Ezek az alkalmak mindig a hónap utolsó hetén kerülnek megrendezésre, a Férfi Kőr általában kedden vagy csütörtökön este 17.00-tól, az Ifjúsági Istentisztelet pedig mindig szombaton 18.00-kor, sok zenével, igehirdetéssel, biznyságtétellel.

*Szeretettel hívunk, várunk alkalmainkra
minden kedves érdeklődőt!*

Szpisák Attila

ÖNÉLETRAJZI MOMENTUMOK AZ ÚJ MUNKATÁRSAKTÓL

Nagy András

Az életem fontos alapja mindig a zene volt, de Isten eszköze is egyben, ami által elhívott, kopogtatott az életembe. 2007. szeptemberében kaptam egy felkérést Boborné Tuska Erzsébet-től, hogy a tanévnyitó istentiszteleten szükség lenne a gitárjátékomra. Természetesen igent mondtam, ezáltal volt lehetőségem beszélgetni Szpisák Attila lelkésszel, aki invitált az ifjúsági alkalmakra.

Így kerültem a gyülekezetbe és váltam istenkeresővé.

A gimnáziumi tanulmányaimat befejezve, megszereztem az uszodamesteri képesítést, amit közel két évig hasznosítottam a tótkomlói Rózsa Fürdőben. Ezután mentem el Mosonmagyaróvárra dolgozni a jobb élet reményében, ahol kilenc hónapig gyakorolhattam az önálló életet a szülőktől távol. A jó alapozásnak köszönhetően, itt meghallottam az Úr hívását, és el is fogadtam Őt életem vezetőjéül.

Nagy örömmel tölt el, hogy a komlói gyülekezet hívása alapján itthon dolgozhatok, szolgálhatok és a munkám nagy része a zene lehet. Igyekszem minél jobban erősíteni a gyülekezet zenei oldalát is.

Nyiregyházi György

Nagy öröömre szolgál, hogy egy ilyenfajta cikket írhatok. Az utóbbi években már elég sok írásom jelent meg ebben az újságban, de ez valahogy mégis más, mint az eddigiek. Hiszen most már nemcsak az ífi, vagy a

gyülekezet egyik oszlopos tagjaként írom ezeket a sorokat, hanem a gyülekezet egyik munkatársaként.

Amióta elindult az ifjúsági munka, azóta igyekeztem mind a fiatalokért, mind a gyülekezetért, olyan erőfeszítéseket tenni, amelyek mind a két közösséget építik. Sok újat nem tudok írni magamról, hiszen az évek alatt a gyülekezet megismerhetett már.

Tanulmányaimat Szegeden a Juhász Gyula Pedagógusképző Karon, andragógia szakon végeztem. 2010-ben alapszakon, 2012-ben mesterszakon államvizsgáztam jeles eredménnyel. Tanulmányaim közben és azok befejezése után is rendszeresen vállaltam önkéntes munkát. Dolgoztam a szegedi gyermekházban, bemondóként több konferencián is munkálkodtam, emellett több kisebb csoportnak tartottam edzéseket. Ezen felül a tótkomlói gyülekezetben igyekeztem az ifjúsági életet felpezsdíteni és aktivizálni.

Fogalmazhatok úgy is, hogy minden marad a régiben, csak egy kicsit tágabb munkakörrel és sokkal több ráfordított idővel tudom segíteni és támogatni a gyülekezeti szolgálatot. Annyit ígérhetek, hogy a korábban tőlem megszokott lelkesedés és energia továbbra is megmarad. Sőt igyekszem minél több program és esemény megszervezésében és létrehozásában részt venni, természetesen az egész közösség elvárásainak megfelelően.

A munkahelyről csak annyit, hogy mindenki kedvesen fogadott, segítőkészek, és mindig van valaki, akihez fordulni lehet, ha valami baj van, vagy valamit nem tudok. Úgy érzem, helyemen vagyok, hiszen a munkám révén nemcsak az általam is fontosnak vélt célokért küzdök, hanem Istenhez is közelebb kerülhetek. Ezek igen erős alapot jelent számomra.

Siller Anett

Gyermekkorom óta Tótkomlóson élek, édesapám itt nevelt fel.

2011. márciusában nővéremmel és sógorommal Mezőhegyesen vettem fel a felnőtt keresztséget, és részesültem a konfirmáció áldásában. Később csatlakoztam a szombat esti ifjúsági csoport közösségéhez, ahol nagyon

jól éreztem magam, így rendszeressé vált ezen alkalmak látogatása. Nyáron segítőként részt vettem a kopáncsi kistáborban is.

Középiskolás éveimet Hódmezővásárhelyen töltöttem az Eötvös József Közgazdasági Szakközépiskolában. Az érettségi után Békéscsabán, a Szent István Egyetem Gazdasági Karán folytattam tanulmányaimat, ahol pénzügy és számvitel szakon végeztem decemberben. Örömmel fogadtam a lehetőséget, hogy tanulmányaim elvégzése után már munkába állhassak a Tótkomlói Evangélikus Egyházközségnél.

Bízom benne, hogy majd minden gond nélkül megállom a helyem a munkában, mindenestre ennek érdekében mindent megteszek.

Juraj Dolnozemský: Pôstné dni

Zosúladia všetko
vrukách držia zrkadlo
pôstu dni!
Zbudzujú múdrosť
viere ukazujú smer
očistia duše?

Upozorňujú,
oslovujú, oslavujú
a triezvosťou
nás k sebe volajú
vábia slová!
Očiam ukážu
hriešnych drámu!

Pre deti,
pre rodinu,
vykuzlia pravú
rovnováhu!

Dobrotou požehnajú
starú mamu
ako dámu!
Vydobia smrtelnému
večnú slávu!

A nádejou vykúpia
pre osud tú
pravdu stálu!

Tudós-Takács János

PATRICK J. BUCHANAN: A NYUGAT HALÁLA

(könyvismertetés)

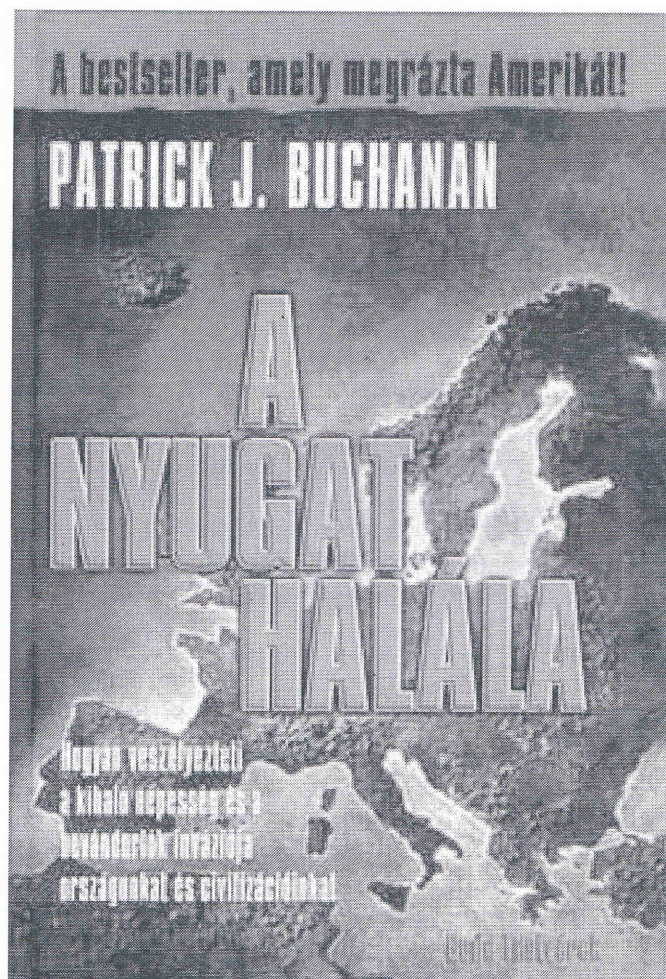
Patrick J. Buchanan neve világszerte ismert, nemcsak, mint a politikai filozófia jeles művelőjéé, hanem mint az egykori amerikai elnök, Ronald Reagan beszédeinek írója és jelentős amerikai politikusé. Az 1992-es és 1996-os amerikai elnökválasztáson a Republikánus Párt színeiben indult, és különösen az 1996-os választás alkalmából a párton belüli előválasztás során komoly sikereket ért el.

2002-ben jelent meg az elmúlt évtizedek legnagyobb amerikai könyvsikerét jelentő műve, „A Nyugat halála”, amely a közelmúltban magyar fordításban is napvilágot látott.

A könyv címe emlékeztet Oswald Spenglernek az első világháború után megjelent „A Nyugat alkonya” című könyvére, de a két könyv mondanivalója között alapvető különbség van. Míg Spengler az egyes civilizációs korszakokat élő organizmusnak tekinti, amelyek a földi élet törvényei szerint elérik fejlődésük csúcspontját, amelyet az öregedés és dekadencia fázisa követ, szinte determinisztikusan, vagyis az emberi akarattól függetlenül, és a nyugati civilizációt is ez a dekadencia sújtja, addig Buchanan szemléletében a Nyugat halálos veszedelmének oka nem természeti-biológiai szükségszerűség, hanem a pusztulás mélyén végső soron erkölcsi, vagyis az emberi szabad akarattól függő okok hatnak, s éppen ezért a Nyugat helyzete nagyon súlyos, de nem végzetes: az ember erkölcsi pálfordulással úrrá lehet a halálos veszélyt hordozó, pusztító erőkön.

Buchanan mindenekelőtt leszögezi, hogy a Nyugat népessége kihalóban van: a születések száma Európában és Amerikában drasztikusan csökken, míg a harmadik világ népessége robbanásszerűen növekszik. Ez a helyzet a szerző szerint nem spontán alakult ki, hanem a nyugati keresztény kultúra pusztulását óhajtó háttérerők tudatos aknamunkájának következménye. Míg Clemanceau az első világháború után csak azt fájalta, hogy „20 millió némettel több van, mint amennyi kívánatos lenne”, addig az egész keresztény kultúra ellenségei az egész Nyugat népességcsökkenésében érdekeltek.

Az átlagemberek tömege hajlamos a nyugati népességcsökkenést kizárólag gazdasági, pénzügyi okokkal magyarázni, de szem elől téveszti, hogy Európa egyik leggazdagabb országának, Németországnak a népessége katasztrofálisan csökken, s ugyanakkor a harmadik világ számos, igen szegény országának népessége ugrásszerűen növekszik. Ez mindennél fényesebben bizonyítja, hogy ez a jelenség gazdasági-pénzügyi okokkal nem magyarázható. Ezzel szemben Buchanan a legmélyebb okot a Marcuse által propagált és a hatvanas-hetvenes évek óta széleskörűen elterjedt élvezeti elvben látja. Nem arról van szó, mintha az élvezet igénye önmagában rossz lenne. Aquinói Szent Tamás „A Teológia foglalata” című főművében kimutatja, hogy a szomorúság az ember lelki, erkölcsi életét legjobban veszélyeztető érzelmi állapot, amely ellenszerűül többek között éppen az élvezetet ajánlja, amely, mint gyönyörködtető jó, a hasznos jónál magasabb értékű. A hasznos jó nem öncél, csak eszköz; az élvezet már öncél, de nem végső cél; az erkölcsi jó követése teszi egyedül lehetővé, hogy az ember elérje a végső célját, és ezzel annak meg nem szűnő élvezetét is. Ha az élvezetet te-

kintik legfőbb és végső értéknek, ahogy ezt Marcuse sugallja, értelmetlenné válik minden áldozatvállalás, minden olyan kötelességteljesítés, ami fáradtsággal, erőfeszítéssel, olykor lemondással jár.

Buchanan helyesen mutat rá, hogy az élvezeti elv csúcsertékké minősítése nagymértékben hozzájárult az abortusz, a homoszexualitás és az eutanázia nagymértékű elterjedéséhez, és ez a három már közvetlen kihatással van a Nyugat tragikus népességcsökkenésére. De ugyanennek vannak közvetett okai is, és ezek közül kiemelkedik-kettő. Az egyik a kényszerű női munkavállalás, amely a monogám család halálával fenyeget. A hangsúly viszont a kényszerű női munkavállaláson van Buchanan-nél, és ezt fontos szem előtt tartanunk, ugyanis semmi negatív következménnyel nem jár, ha az a nő, aki hivatást érez tudományos, vagy művészi munkára, vagy küldetésének érzi, hogy például gyermekorvos, óvónő, esetleg bölcsődei gondozónő legyen, önként, anyagi kényszerszertől mentesen ilyen munkát vállal, hiszen ez női mivoltának és a férfihoz való viszonyának nem eltorzulását, hanem kiteljesedését eredményezi. De a kényszerű munkavállalás hosszú távon feltétlenül árt a monogám családnak és előrevetíti a Nyugat halálát.

Buchanan a Nyugat halálának másik közvetett okát a feminizmus kultuszában látja. Ez az irányzat valójában nem a nők igazi értékét védi, hanem valódi célja a nőket a férfiak ellen uszítani, és ezáltal a legmélyebb emberi kapcsolatnak, a férfi-nő kapcsolatnak, és ezen keresztül a legkisebb, de legalapvetőbb emberi közösségnek, a családnak bomlasztá-

sa, elsorvasztása, s ezáltal a társadalom atomizálása, izolált egyedekre való szétzúzása, hogy ezzel helyet készítsen egy nem-keresztény alapon nyugvó „új társadalom” számára.

Buchanan éles szemmel felismeri, hogy az „új társadalom” apostolai mindenütt kemény harcot folytatnak a keresztény vallás ellen. Ezért tilos a gyermekek vallásos nevelése az iskolákban, és ez a keresztényellenes életérzés fejeződött ki John Lennon híres-hírhedtté vált „Imagine” című számában, ahol a beat-világsztár egy Isten, erkölcs és pokol nélküli világot vetített hallgatóságá elé. Nyíltan hirdette a „kereszténység utáni kor” eljöttét, és így nemcsak megdöbbentő öntömjänézés, hanem egy ateista wishful thinking (vágyakat valóságnak tekintő gondolkodás) megnyilvánulása a dölyfös kijelentése: „Népszerűbbek vagyunk, mint Jézus Krisztus”.

A keresztényellenes hadjárat első lépésként egy „ellenvallást”, úgyszólván egy „új vallást” hozott létre. Nem igazi vallás ez, hiszen a vallás lényege az ember és Isten közötti kapcsolat, és ez az „új vallás” nem akar tudni Istenről, de az igazi vallásokhoz hasonlóan vannak dogmái és van „erkölcstana”, vagyis szigorúan megkövetelt és szankciókkal körülbástyázott magatartási szabályzata: a „politikai korrektség” követelményrendszere.

Az „új vallás” főbb tételei:

- 1) Minden vallás egyenrangú.
- 2) Nem a vértanúk és harcosok az igazi történelmi hősök, hanem az „egyenlőség” prófétái.
- 3) Legnagyobb bűn az úgynevezett „gyűlölet-bűn”, amit meglehetősen kiterjesztő értelemben vesznek: például, ha valaki kifogásolja, hogy a média sokkal nagyobb bűnnek tekint, ha egy fehér ember megöl egy feketét, mint ha fekete öl meg fehéret, akkor a kritikust azonnal „gyűlölet-bűnnel” vádolják.

„Ennek a keresztényellenes „új vallásnak” igazi kialakítója az úgynevezett frankfurti iskola, amelynek különösen négy szellemi vezetőjét emeli ki Buchanan, mint fő felelősöket: Lukács Györgyöt, Gramscit, Adornot és Marcuse-t. Lukács György nyíltan célul tűzte ki a nyugati társadalom elpusztítását, és erre a legalkalmasabb eszköznek a promiszkuitást gondolta. Gramsci magának a kereszténységnek a felszámolásában látta az új világ születésének előfeltételét. Adorno a családban vélte a jövő kialakításának legfőbb akadályát, és ennek megsemmisítését tűzte ki célul. Marcuse pedig – amint láttuk – mindezek legfőbb középsője az élvezeti elv gyakorlatba ültetését tekintette.

De az „új vallás” követői a kereszténységen és a családon kívül még egy nagy ellenség ellen hirdettek harcot: a nemzeti érzés és nemzeti öntudat ellen. A frankfurti iskola a pszichológiai alapú demoralizálást tekinti a legalkalmasabb eszköznek. Buchanan így fogalmazza meg az erre vonatkozó jelszavukat: „Foszd meg a népet önbecsülésétől, szegyenítsd meg.” Ezt célozza a nép múltjának és nagy történelmi alakjainak befeketítése, amelyet szívesen neveznek „mítosztalanításnak”. Valójában az, amit ők tesznek, negatív értelemben a legnagyobb mítoszgyártás, csak ennek a mítosznak nem istenek, nem hősök, hanem ördögök, sátáni személyek a főszereplői, és azok természetesen, mindig a nyugati kultúra és civilizáció igazi megteremtői és a nyugati nemzetek büszkeségei.

Ennek az új szellemiségnek a terjesztését döntő módon megkönnyíti, hogy a legfőbb propagandaeszköz, a média hatalmas többségében az „új vallás” apostolainak kezében van. De ugyanakkor ennek az új ideológiának gyengeségét

mutatja, hogy ideológusaik elsősorban nem magának a kereszténységnek a tantétéleivel, és nem a nemzeti gondolat doktrínájával szállnak szembe, hanem ellenfeleik személyiségét igyekeznek hiteltelenné tenni rágalomokkal, elferdített információkkal, alaptalan gyanúsításokkal és egyszerű kitálásokkal.

Miközben állandóan hangoztatják a toleranciát, és a lehető legtürelmetlenebbül támadják a nyugati kultúra és civilizáció maradványait, maximális türelmet követelnek nemcsak saját személyükkel, de felforgató, destruktív tanaikkal szemben is! Ezzel szemben Buchanan joggal idézi könyvében Fulton Sheen püspököt: „A tolerancia csak emberekre vonatkozik, sohasem az igazságra.” Az igazság ugyanis nem más, mint az emberi értelem megegyezése az objektív valósággal. Így csakis két eset lehetséges: az emberi értelem vagy megegyezik, vagy nem egyezik meg azzal, ami rajtunk kívül, tőlünk függetlenül létezik. Előző esetben igaz, utóbbi esetben téves az ismeret – harmadik eset nincs! Az igazság vonalán tehát lehetetlen a pluralizmus, ezért az igazságra vonatkozó eszmék vonalán értelmetlen toleranciáról beszélni. Egy eszme meggyőződéses híve – ha nem szélhámos – nem mondhatja a maga állítását is, meg annak ellenkezőjét is igaznak! A tolerancia tárgya csak az eltérő felfogás képviselőinek személye, emberi mivolta lehet, ami azt jelenti, hogy az eltérő felfogás képviselőit nem büntetőjogi eszközökkel kell elnémítani, nem emberi becsületükben kell bemocskolni, hanem igaz, korrekt, tudományos érvekkel kell igyekezni meggyőzni! De éppen ennek ellenkezőjét tapasztaljuk a tolerancia bajnokainak részéről.

Buchanan találóan idézi Dosztojevszkijt, aki a „Karamazov testvérek”-ben Aljosa ajkára adja a saját meggyőződését: „Ha Isten halott, akkor minden megengedhető.” Igen, Isten törvénye a fő akadálya az igaz, jó és szép elleni küzdelemnek, így hát logikus, hogy az elméleti és gyakorlati materializmus marxista és liberális hívei mindent elkövetnek, hogy Isten halott legyen a nyugati emberek gondolkodásában, mert ez a feltétele, hogy az általuk úgy gyűlölt nyugati kultúra halott legyen a valóságban.

Buchanan műve páratlanul pontos diagnózist ad a sír felé tartó nyugati kultúra állapotáról, és filozofikus mélységgel tárja az olvasó elé a súlyos betegség okait. „A Nyugat halála” rengeteg konkrét példával, számos konkrét eset ismertetésével szolgál elemzései alátámasztására és illusztrálására. E könyv nem napi politikai célokat szolgál; mérhetetlenül több ennél: a szerző hisz abban, hogy az általa szeretett Nyugat sorsa nem végzetszerű. Azért nevesíti a halálos kórokozókat az olvasó előtt, hogy megakadályozza a tragédiát. Lényegét tekintve azt a gondolatot akarja elültetni a nyugati ember lelkében, amit a XIX. század elején Széchenyi István a magyar nép számára így fogalmazott meg: „Bennünk van a hiba, de bennünk van a feltámadáshoz szükséges erő is.” De ahhoz, hogy ezt az erőt kifejthessük, hogy lelkileg újjászülessünk, előbb tisztán kell látnunk az igazságot, amelyről Krisztus azt ígérte, hogy megszabadít minket. És ennek az igazságnak alapos ismeretéhez segít hozzá Buchanan könyve, amelynek ott kell lennie minden olyan ember könyvespolcán, aki azt akarja, hogy ne következzen be a Nyugat halála!

Buchanan meggyőződését jól összegezi az általa választott Eliot-idézet: „A politikai filozófia az etikából meríti szentesítését, és az etika a vallás igazságából.” Reméljük, hogy a társadalom visszatér az örökkévaló igazság forrásához.

ASZTALI BESZÉLGETÉSEK

ÉRTÉKVESZTÉS NAPJAINKBAN

A kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapja kapcsán tartottuk egyik új programunk - Asztali beszélgetések - első alkalmát. Az est témájának alapját Lehoczky Pál Utolsó fellebbezés című könyve adta, amelyet dr. Kancsó János, a Tótkomlói Városvédő Egyesület elnöke mutatott be.

A kötet ismertetését követő beszélgetés alatt szóba került a kommunizmus egyik fő negatívuma, az általános társadalmi értékvesztés. Erről Gyüre László fogalmazott meg továbbgondolásra alapot adó elméleti okfejtést.

- Valami elveszett! Hiányzik! Hová lett az egység? Csak a kétség maradt? Hol a család?
Az egyén az nem egy, ha nem egy, akkor fél. Ha fél, akkor nem egész. Ha nem egész, akkor nem egészséges.
- Teremtünk rendet önmagunkban, és egység lesz körülöttünk!
- Teremtünk rendet családjunkban, és egység lesz a családjunk körül is!
- Teremtünk rendet közösségünkben, és egység lesz közösségünk körül is!
- Egyénileg is megtalálhatjuk azt, ami hiányzik, elveszett, továbbúnt.
- De együtt, egymással, a családdal, az egyházzal könnyebb lesz!
- Sokszor érezzük, hogy valami hiányzik, mintha valami elveszett volna az életünkben. Tudjuk, hogy ez így nem jó, de nem tudunk rájönni, hogy miért.

Asztali beszélgetések - Keresztyén misszió a cigányok közt

Melegét ontó kemence, terített asztalok, néprajzi tárgyak, esztétikusan dekorált falak, székelypóster illat (cigányosan) és mosolygó arcok várták a tótkomlói érdeklődőket és a Tolna megyei Sárszentlőrinci Evangélikus Egyházközségből érkező vendégeket március 13. estéjén a Mesterségek Házába. Zsúfolásig megtelt a ház emberekkel és csordultig szeretettel.

Az egész társadalmat érintő, szinte a végletekig feszítő téma volt a fókuszban, a cigányság helyzete körül forgott minden gondolat, szó, vetített kép. Mindez külön színezetet kapott egy tót eredetű, hagyományaihoz még mindig erősen ragaszkodó városkában. Másként zeng a cigány ének, másként hangzik a cigányokról és így a kisebbségi létről a szó, az együttélést segítő „eszköz” emlegetése egy ilyen közegben... Mert a sárszentlőrinciek - cigányok és magyarok - saját tapasztalataikból kiindulva arról tettek bizonyosságot, hogy az egyedüli és végleges megoldást a Jézussal való találkozás, a neki átadott élet, az ő példáján elindulás és akarátának gyakorlása jelenti. A kérdés csak az, mennyiben veszi ki részét ebben a Magyarországi Evangélikus Egyház, illetve az egyházat alkotó helyi gyülekezetek, még pontosabban a gyülekezeti tagok.

Komoly témáról folyt az együtt gondolkodás, szlovákok, cigányok és magyarok együtt álltunk az Isten Jézusban élénk tartott tükre előtt - ugyanakkor jó kedvűen, sok nevetéssel, felszaba-

- Valami elveszett! Hiányzik! Hová lett az egység? Csak a kétség maradt? Hol a család? Az egyén az nem egy, ha nem egy, akkor fél. Ha fél, akkor nem egész. Ha nem egész, akkor nem egészséges.
- A hiba nem bennünk van! Gondolatban menjünk vissza odáig, amikor még jól működtek a dolgok. Ne az emlékeinkben keressünk, hanem a régmúlt időkben, amikor a génjeinkben vannak mélyen beróva.
- A társadalom legkisebb önálló, működő egysége a család volt. Az énközpontúság sosem vezetett eredményre. A családok közösségeket, pl. egyházközségeket alkottak. Az emberek egymást tisztelték, segítették.
- Napjainkra a világalomra törő hatalmaknak sikerült megtörni az egységet.
A családok felbomlanak, vagy létre sem jönnek. A közösségek csak nagy nehézségek árán tudnak fennmaradni. Rengetegen kétségek között vergődnek, vagy félnek. Aki fél, az nem egész, nem egészséges.
- A ránk nehezedő nyomással egyedül nem tudunk megküzdeni. Az ember egy válsággal meg tud birkózni, esetleg kettővel is. De a környezetünkből, a médiából ömlenek ránk a válságok. Mindenki meg akarja mondani, hogy mi jó nekünk, és hogy mit csináljunk. Fordítsunk hátat a csillogó reklámoknak, téves tudást közvetítő műsoroknak!
- Találjuk meg elveszettnek hitt értékeinket, önmagunkat, családjunkat, egyházunkat!
- Teremtünk rendet és harmóniát önmagunkban, és rend lesz körülöttünk is!
- Teremtünk rendet és harmóniát családjunkban, és rend lesz a családjunk körül is!
- Teremtünk rendet és harmóniát közösségünkben, és szebb lesz a világ!

Gyüre László

dult, mert Isten csodájaként az egymás elfogadása, egymás szeretete, egymásnak való öröm járt át minden résztvevőt.

Igen, Jézus nemcsak egy valamikori, valamilyen ácsmester volt, hanem a tótkomlói Mesterségek Házában bebizonyította, hogy él, és az élet mestere is, és aki engedi, hogy mestere legyen, annak ilyen csodákkal teli alkalmakat ajándékoz, mint amilyen ez az este volt.

Bakay Péter
evangélikus lelkész
cigánymissziós referens

GAZDASSZONY KÖR

A kézművesség, a népszokások és a népköltészet mellett elengedhetetlen egy-egy táj gasztronómiai szokásainak megőrzése is. Ma még élnek olyanok, akik ezt meg tudják mutatni, el tudják mondani, de úgy érzem, az utolsó pillanatban vagyunk. Ezért is gondoltunk egyet és megalakítottuk a Gazdasszony Kört a Tótkomlósi Evangélikus Mesterségek Házában.

A tájjellegű, illetve a helyi – pontosabban a közbeszédben annak vélt – ételek, megismerése és megismertetése, a lokális közösségek közös múltjának, nem utolsó sorban, az abban gyökerező közösen vállalt jelenének kifejezővé válása. A több települést, közelebbi vagy távolabbi tájak lakóit egybegyűjtő rendezvények velejárója a hagyományosnak tartott ételek elkészítése is. Ezeknek a közösség kovácsoló alkalmainknak is az a célja hogy a helyi ételeinket megismerjük és el tudjuk készíteni családtagjaink számára. Az első ilyen összejövetelünket február 9-én tartottuk, amikor a tótkomlósi nyújtott rétes és fánk elkészítését sajátítottuk el. Ennek az alkalomnak a házigazdajaként Kmetykó Pált és feleségét, Ancikát kértem fel segítségül. Az általunk hozott alapanyagból, közel 10 kg lisztből, mintegy 10 órán keresztül készítettük a legváltozatosabb ízekben a finomságot. A következő alkalmunkat

március 16-án tartottuk, amikor is „zvarlás” tésztát készítettünk. Ezek az alkalmaink nyitottak és havonta egyszer kerülnek majd megrendezésre, ahová sok szeretettel várunk mindenkit. Ha valaki esetleg ismer valamilyen régi helyi specialitást és meg szeretné osztani elkészítésének fortélyait, akkor várjuk körünkbe. Fontos, hogy a mai fiatalabb generációban is kialakítsuk a hagyományok megőrzésére való igényt. Persze mindezt csak úgy tehetjük, ha megismerjük és átadjuk a jó példákat. Ezek az értékek együtt, egy egészen más gondolkodásmódra és életmódra nevelhetnek minket.

Karaszné Gyurcsi Andrea

POSTREHY Z CHARITATÍVNEJ AKCIE V SLOVENSKOM KOMLÓŠI

26. januára 2013 som sa zúčastnila charitatívnej akcie, ktorú usporiadal Evanjelický cirkevný zbor v Slovenskom Komlôši. Attila Spišák, tunajší evanjelický farár, mi povedal, že tri až štyrikrát ročne varia pre sociálne slabších občanov mesta teplé jedlo. Obyčajne to býva hustá fazuľová alebo šošovicová polievka s mäsom a zemiakmi. Dobrovoľníci ju varia v špeciálnom vojenskom zariadení, ktoré kedysi slúžilo vojakom ako poľná kuchyňa. Môže sa v ňom naraz uvariť až 250 litrov. Toto množstvo teplého jedla bolo tentokrát pre 600 ľudí, ktorí stáli v rade a čakali na pridelené porcie, ktoré si mohli domov odnieť vo svojich obedároch. Behom hodiny sa minulo všetko.

Štát spolu s cirkvou má teda vo svojom rozpočte aj také financie, ktoré môže poskytnúť sociálne najslabším vrstvám obyvateľstva. Patrí sem aj strava, ktorú roznášajú dobrovoľníci nielen chudobným ľuďom, ale aj takým, ktorí sú odkázaní na cudziu pomoc. V Slovenskom Komlôši je 50 dobrovoľníkov, ktorí robia takúto prácu bez nároku na honorár – zdarma. Patrí medzi nich aj komlôšska mládež, ktorá funguje hlavne v sobotu a v nedeľu. Je chvályhodné, že sa nájdú ľudia, ktorí chcú takouto formou pomáhať v núdzi sociálne slabším občanom, za čo im aj touto cestou patrí poďakovanie.

Alle vrátim sa späť. Organizátori tejto charitatívnej akcie v Slovenskom Komlôši boli spokojní so svojou prácou a presunuli sa z nádvorja Domu remesiel do budovy, kde sa zohriali. Chlapi páleným a ženy horúcim čajom. Za ten čas niektoré ženy chystali cestu na komlôšsky jablčník a ja som sa podujala, že uvarím pravú slovenskú novoročnú kapustnicu pre členov evanjelického zboru.

Kolegyne zo slovenskej školy Anna Ondrejová a Alžbeta Boborová Tušková mi pomáhali pri práci, takže sa za chvíľu začala šíriť dookola príjemná vôňa, ktorá prilákala nielen starších, ale aj mladých. V priestoroch Domu remesiel čoskoro neostala voľná stolička. Staršie ženy sa rozprávali, hrali karty, mládež spievala pri hre na gitare, malé deti pobehovali okolo stolov dovtedy, kým sa nezačala podávať kapustnica. Jedla sa s chlebom a kyslou smotanou. Bola som rada, že všetkým chutila. Mnohí boli zvedaví, čo všetko som do nej dala, a tak prikladám aj recept, podľa ktorého si ju môžete uvariť aj vy, ktorí čítate práve tieto noviny.

Slovenská kapustnica

/Rozpočet pre 10 osôb/

Potrebujeme: 3l vody, 1 kávovú lyžičku /kl/ celého čierneho korenia, 1 kl mletého čierneho korenia, 1 kl rasce, 4 zrnká nového korenia, 2 kusy bobkového listu, 2 zrnká borievok /nemusia byť/, 35g sušených húb, 1,5 kg kyslej kapusty, ¼ kg údeného mäsa, ½ kg bravčového mäsa, ½ kg hovädzieho mäsa, 100g pečienky, masť, 4 cibule, 1 čajová lyžička /čl/ mletej červenej papriky, 5 sušených sliviek, 6 strúčikov cesnaku, ½ kg údenej klobásy, 500 ml smotany, masť, soľ.

Postup: Nakrájanú cibuľu a cesnak upražime na masť, pridáme na kocky pokrájané hovädzie, bravčové mäso a pečienku, osolíme, pridáme všetky koreniny a dusíme pol hodiny, ďalej pridáme mletú červenú papriku, chvíľku dusíme a zalejeme vodou. Po pol hodine varenia pridáme kapustu, sušené huby, slivky a nakrájané údené mäso a klobásu. Ďalej varíme 2 hodiny, pokiaľ nie je mäkké hovädzie mäso. Podávame s chlebom a kyslou smotanou. Prajem vám dobrú chuť!

Lubomíra Rollová

IN MEMORIAM

Takács János
evangélikus lelkész
(1911 - 2013)

„Én még akarok élni. Ezer hálaival tartozom Istennek és az embereknek” – nyilatkozta egy napilapnak 101 éves születésnapján a vásárhelyi evangélikus lelkész, Hódmezővásárhely Pro Urbe-díjas díszpolgára.

„Mi csak tegnapiak vagyunk, s mit sem tudunk, napjaink a földön átsuhanó árnyak.”

Jób könyvének szavaival búcsúzom Hódmezővásárhely díszpolgárától és Pro Urbe-díjasától, Takács János evangélikus lelkésztől. Egy olyan embertől, akit több mint egy évszázados életén keresztül végig elkísért az Úr kegyelme. Hat évtizedet a Márton utcai parókián töltött. Haláláig szeretet és megbecsülés övezte. Mindenhol gyümölcsözően szolgált, teljes életében Isten embere volt. 1934-től kezdődött lelkészi szolgálata, mely több helyre szólította el. Segédlelkészként nyújtott támaszt Pestszentlőrinc és Kelenföld hívőinek, majd 1938-ban állami hitoktatóként Tótkomlóra került. Harmincéves korában hívták meg Vásárhelyre. A gyülekezet gondozása mellett sajtótevékenység, komoly teológiai munkálkodás, könyvek megírása és kiadása is lefoglalta. Napi teendői mellett volt, hogy a Bethlen gimnáziumban helyettesítő tanárként oktatott, Szabó Magdával és Németh Lászlóval egy időben. Takács János, Hódmezővásárhely önkormányzatától a városért végzett munkájának elismeréseképpen 1997-ben Pro Urbe kitüntetést kapott.

2003-ban, 92 éves korában hálaadó istentisztelet keretében búcsúzott el híveitől, akik között 1941 óta szolgált. A visszaemlékezések szerint a gyönyörűen feldíszített templomot zsúfolásig megtöltő gyülekezet köszönte meg János bácsi alázattal, de töretlen hittel végzett szolgálatát, amellyel a hódmezővásárhelyi evangélikusokat élő közösséggé formálta.

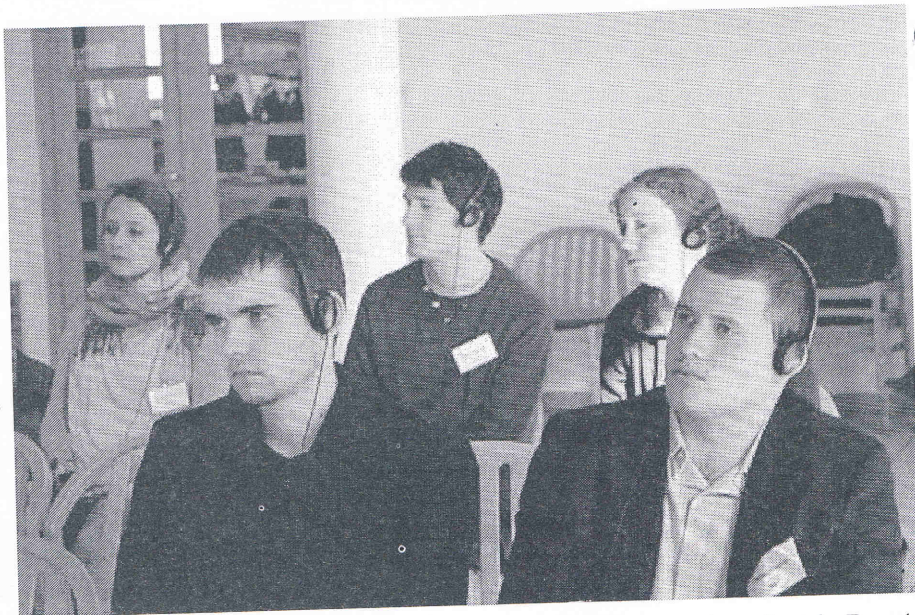
Takács János földi élete egyre tisztuló tükre annak, hogy miként tud az ember Isten szeretetére válaszolni. Maga mögött hagyva a földi élet minden fájdalmát, hazatért oda, ahová tulajdonképpen mindig is tartozott: mennyei Atyjához.

Szerkesztette: Rusznákné Nyiregyházi Kinga

IFISEK AZ ÖNKÉNTESSÉG ÚTJÁN

2013. 02. 20-án és 21-én ifis társammal Nyiregyházi Györggyel egy – az önkéntesség témakörével foglalkozó – konferencián vettünk részt Budapesten.

A kétnapos eseményen sok új információval gazdagodtunk a szomszédos országok példáin keresztül. A konferencián a magyarokon túl jelen voltak francia, német, olasz, román, amerikai és angol önkéntesek képviselői is. Nagyon hasznos volt látni a külföldi országok önkéntes példáit és azokat a jó ötleteket, melyeket ők már megvalósítottak. A szervezés remek volt. Amikor a kivilágított Budapesten sétáltunk, gyönyörködtünk a város szépségeiben: Összességében teljes mértékben megérté, hogy részt vettünk a konferencián.

A rengeteg tapasztalaton túl számos élménnyel is gazdagodtunk. Reményeink szerint több hasonló eseményre is eljuthatunk.

Ferenczi Géza

SÍTALPRA IFISEK

Idén is sikerült az isteni gondviselésnek és Rusznák Sándor szervezésének köszönhetően eljutnunk a romániai Arieseñibe síelni. Kis csapatunk öt fergeteges napot töltött a hóval borított hegyek között. Ennek az öt napnak a történéseit, élményeit igyekszem megosztani önökkel, hogy ezáltal betekintést nyerjenek kis közösségünk belső világába.

Minden egy borongós szerdai hajnalon kezdődött, mikor kis társaságunk, amely 25 főt számlált, szépen felsorakozott Rusznák Sanyiék lakása előtt. Szervezetten és gyorsan sikerült minden egyes táskát és sífelszerelést bepakolnunk a két kisbuszba és az utánfutóba. Ezek után mindenki könnyes búcsút vett a szüleitől és ígéretet tett arra, hogy vigyázni fog magára. Ezt követően már az utazás fergeteges pillanatai következtek. A nagy mesélések és beszélgetések közepette észre sem vettük, hogy már a határon vagyunk. Mindenkit átengedtek Romániába, igaz néhány ifis

tagunk névváltoztatáson esett át, gondolok itt például a Lopuch Pálból lett Lopucs Pálra. Az ottani úttalan utakon kicsit lassabban haladtunk, de végül is fél 12-re a szállásnál voltunk. Mindenki rajtra készen állt, hogy a legjobb szobákat foglalhassa el, illetve fontos kitétel volt az is, hogy a szobához erkély is tartozzon. A szobafoglalási háború után, kicsit lepihentünk, ettünk, iszogattunk, szigorúan csak komlói erős vizet. Még szívesen lógattuk volna a lábunkat, de a kezdő síelők, már tükön ültek, hogy végre felcsatolhassanak és elkezdjék elsajátítani e re-

mek sportág mozdulatait. Így hát Sanyi és én mint a két oktató mindenkinek kiadtuk a parancsot. A profi síelők mehettek a nagyobb pályákra, de a kezdőket a szárnyaink alá vettük és igyekeztünk megtanítani őket minél gyorsabban, hogy minél több idejük maradjon az újonnan tanultak gyakorlására. Hat kezdőt kellett felvérteznünk a síelés tudásával. Férfiasan megvallom egy kicsit tartottam tőle, hogy nem fog sikerülni, de a kezdő gólyáink rácsáfoltak. Már az első napon elsajátították az alapokat, sőt Varga Kriszti és Siller Anett már a kezdésnél a profizmus határát súrolták. A többiekről sok mindent nem tudok elmondani, hiszen sokszor csak annyit láttam, hogy elszuhant mellettem valaki és közben vadul integetett a botjával felém. Tehát a sikerekkel tarkított nap után, éhesen és fáradtan érkeztünk meleg szállásunkra. Első dolgunk volt, hogy a rengeteg elemóziát, amit hoztunk az asztalra pakoljuk és közösen egy jóízűt vacsorázzunk. Remek érzéssel töltött el, mikor több, mint húszan ültünk az asztalnál és kínálgattuk egymást a finomabbnál finomabb falatokkal. Bármennyire is elfáradtunk a síelésben és az evésben, áhítatra mindig volt erőnk és kedvünk. Anikó remek hangulatu áhítatokat tartott, melyeket csak fokoztak Palika gitárjával kísért éneklések. Az egész ház zengett a lendületes ifjúsági énekektől, így aki esetleg a szobában igyekezett pihenni, ahogy meghallotta ezeket a ritmusokat máris

szaladt le a lépcsőn és csatlakozott kis közösségünkhöz. Minden este hálát adtunk azért, hogy aznap nem esett semmi bajunk és imádkoztunk Kingáért is, hogy minél hamarabb meggyógyuljon. Kis csapatunk minden tagjának nagyon hiányozott, hogy nem volt velünk, de reméljük, az imák segítenek neki és nemsokára ismét köztünk lehet. Az áhítatok után sem ért véget az éjszaka. Rengeteg beszélgettünk, játszottunk, kártyáztunk, és volt, mikor hajnali 3-kor kerültünk az ágyba. De ezt sem bántuk, hiszen tudtuk, hogy ennek az időnek, amit így együtt tölthetünk, minden percét ki kell használnunk, mert egyre kevesebb időnk akad, így együtt. Így lehet, hogy másnap fáradtak voltunk, de a társaság dinamizmusa és energiája mindenkit új étellel töltött fel.

Ahogy teltek a napok, úgy merészkedtek át a kezdők is a nehezebb pályákra. Hétfvégén már mindenki együtt síelt. Versenyeztünk, erdőben mentünk, ugrattunk, szóval mindent kipróbáltunk, amire a sípálya lehetőséget adott. Ahogy fogyott a régebben síelők ereje, úgy nőtt a kezdők lelkesedése. Így már a kezdők vittek minket tovább, hogy még többet síeljünk.

Kamerás napszemüvegünknek köszönhetően minden, a sípályán történt eseményt rögzíteni tudtunk. Így a gyönyörű tájat, a síelés remek pillanatait, a kisebb eséseket és a széldületes sebességet. Igyekszünk ezt minél hamarabb a nyilvánosság elé tárni, hogy a gyülekezet tagjai is megtapasztalják azt az érzést, amit mi éltünk át a romániai hegyek közt.

Nem mi lennénk, ha nem történt volna velünk valami örületes dolog, és nem éltünk volna különféle kalandokat, köszönhetően Géza barátom konzervnyitó, Anett fal takarító, és Palika tánc és dobó képességének. Ezek az élmények tették még izgalmasabbá és felejthetlenné ezt a pár napot.

Minden nap a síelésről szólt. Emellett ott voltak a közös étkezések, az énekléssel tarkított áhítatok, a játékok, végül a jókedv, öröm és boldogság. Hála Istennek nem csak a saját nevemben tudok beszélni, hiszen minden egyes síelő, azonos véleményen volt az utolsó nap reggelén, mégpedig: ne menjünk haza. Egy-két lelkes ifjónc még utoljára lecsúszott a pályán, majd könnyes búcsút vett, remélve, hogy legközelebb egy év múlva visszatér, hogy újra birtokba vehesse a fehéren csillogó lejtőket. Ezután gyorsan bepakoltunk, de előtte kiszabadítottuk a kocsiikat a hó fogságából, hiszen ott tartózkodásunk idején több, mint fél méter hó esett. Szomorúan váltunk el a szállástól, és búcsúztunk egymástól, hiszen erre a pár napra ez a több, mint húsz ember volt a családunk. Nehéz volt elhagyni mindezt, de bizakodunk, hogy a mindenható Istennek köszönhetően jövőre is visszatérhetünk ide és együtt élvezhetjük a síelés örömeit.

„Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek is, és teljes legyen az örömötök.” János 15,11

Így gondoljuk mi is, hogy Isten öröme bennünk van és bennünk válik teljessé.

Nyiregyházi György

IFI PASSIÓ

Öt évvel ezelőtt az ifivel közösen alkottuk meg az árnyjátékos passiót. Annak idején többször is előadtuk, külföldön is szolgáltunk vele több ízben is. 2013-ban a szlovákiai Diakónia meghívására újból leporoltuk és elvittük az evangélium jó hírét ezen a modern eszközön keresztül Szlovákiába.

2013. március 22-én reggel hatkor indultunk Komlósról, hogy a csapatot összeszedve megérkezzünk Pozsonyba, a Szlovákiai Evangélikus Diakónia KROK nevű ifjúsági központjába. Ott ebédrel vártak minket, majd a hosszú autózás után egy kis gyalogos városnézés következett. Este fél hatkor mutattuk be első ízben az árnyjátékos passiót Bratislava-Rača nevű gyülekezetben. A péntek esti Svätý Júran történt szállás után, szombaton Trnavába vettük az irányt, ahol a helyi evangélikus templomban fogadtak minket, majd a szeretetthonban adtuk elő a passiót.

Este a Diakovce és Horné Saliby-beli gyülekezet várt minket, ők voltak a szombat esti vendéglátóink, miután a Diakovce-beli református templomban bemutattuk a passió játékot. Vasárnapra már csak a Horné Saliby-i gyülekezet temploma maradt, ahol sok Tótkomlósról elszármazott kedves emberrel találkoztunk. Az ebédet, még a helyiek kedves vendéglátása biztosította, mely után haza indultunk. Este nyolc után érkezünk meg Tótkomlóra, kicsit fáradtan, de a szolgálattól mégis megerősödve.

Szpisák Attila

Rejtvényfejtőknek

Kedves Gyerekek!

Sorozatunkat folytatva, a mostani számunkban egy újabb rejtvényt ajánlunk a figyelmetekbe.

Megfejtéseiteket kérjük küldjétek el a totkomlos@lutheran.hu email címre,

vagy levélben a lelkészi hivatalba (Luther u. 1.).

A helyes megfejtést beküldők között sorsolással húzzuk ki azt a három nevet, akik értékes könyvjutalomban részesülnek.

Határidő: 2013. április 30.

* * *

A karácsonyi szám rejtvényének megfejtői közül könyvjutalmat kaptak:

Tóth Eszter, Tóth Máté
és Tóth Tamás.

Gratulálunk nyerteseinknek!

	1	cé..., római császár	susogó mással- hangzó	a pipa belseje!	a dalárda eleje vagy vége	a pók két harmada	kicsi Klára	
2	A							K
benne van a kanál- ban			kártya- csomag					
hegyes vé- gű nyeles szerszám						víztömeg sodrása		
vázában van!		egynemű dolgok tömege				a tetejére		
áhitat első harmada						orosz re- pülőgép jelzése (Iljusin)		
a -re rag párja						skylink része Aradról való		
tova			laktanya eleje!	római 50	egyforma magánh-k női név (dec. 24.)			
régi ezüst pénz							nagy testű ragadozó madár	!
Istenhez való szöveg				fémfajta üres rés!				dárda közepe!
Jávor András			rádió- lokátor utazás kezdeté!					
	É				szintén			Készítette: Gregor Papuček

Óvodai foglalkozások a Mesterségek Házában

Óvodásaink olyan kiváltságos helyzetben vannak, hogy a 2012-2013-as nevelési évben rendszeres foglalkozásokon vehetnek részt a népi kultúra bölcsőjében, az óvoda szomszédságában lévő Mesterségek Házában.

Az ezt megelőző években csak alkalmanként látogattak el ide egy-egy foglalkozásra. A Tótkomlói Evangélikus Óvoda nevelési programjában kiemelt feladatként jelenik meg a hagyományörzés. Elsődleges célja, hogy „tisztá forrásból” táplálkozzon a gyermekek vizuális ízlésformálása, hogy megismerjék, megszeressék a munkaalkalmakhoz, jeles napokhoz kötődő népszokásokat. Gyönyörködjenek a tárgyi hagyományokban, a népi díszítő művészetben, tudjanak készíteni egyszerű technikával hagyományos tárgyakat, ismerkedjenek meg cselekvő módon a népi kézművességgel (korongozás, batikolás, gyertyamártás, szövés, fonás, hímzés-varrás, papírmerítés).

Mindezen célok megvalósításának kedvező színtere lett a Mesterségek Háza. A ház gazdasszonya, Karasz Róbertné Andrea kedves személyisége és szakértelme hozzájárul ahhoz, hogy a gyermekek szívesen járjanak ide és közös élményekkel, tapasztalatokkal gazdagodjanak. Andrea az óvónőkkel együttműködve éves tervet készített, amely szervesen beépül az óvoda vizuális témakörébe és módszertanába. A Katica és a Pillangó csoport alkalmanként, a Méhecske csoport kétheti rendszerességgel tart itt foglalkozásokat.

A gyermekek számára egyéni adottságaiknak és érdeklődésüknek megfelelő témafeldolgozásokat kínálunk fel. Arra törekszünk, hogy minél több természetes anyagot használjunk fel a foglalkozások alkalmával (csuhé, kukoricacsutka, fűzfavessző, viasz, gyapjú, szalma, cirok, nád, agyag, kavicsok, termények).

Fašiangy v škôlke

„Fašiangy, Turíce, Veľká noc ide...”

Február je na celom svete fašiangovým obdobím. U nás v škôlke každý rok je dôležitý náhľad, aby sme fašiangový ples zorganizovali vo fašiangovom čase: od Troch kráľov do Popolcovej stredy.

V roku 2013, toto obdobie v kalendári bolo príliš skoro, preto Fašiangy sme držali 1-ého februára v „Dome prírody” popoludní od 15.00 hodine.

Vo fašiangovom týždni snažíme sa rozprávať čo najvtipnejšie rozprávky, pesničky, básničky. Najmenšie deti si jednoduchou technikou urobia papierové masky, okuliare. Väčšie deti zdobia fašiangové masky, napodobňujú tanečné pohyby. Triedy a chodbu si pekne ozdobíme. Rodičia na tento deň pripravujú fašiangové jedlá.

Už všetci sme veľmi čakali piatok, aby sme mohli ukázať medzi sebou maškarné šaty.

Popoludnie sa začínalo prednáškou skupiny „Haramia”, ktorá predniesla zábavnú hudbu a spev pre obecenstvo. Za týmto deti išli na javisko a predstavili sa, vraveli, že aké maškarné šaty si obliekli. Potom sa začínala hudba, tanec a zábava. Popritom každý mohol ochutnávať chutné zákusky, „kvasienke”, „pampúšky” a sendviče.

Pre deti bolo veľmi zaujímavé, že mohli kupovať „mačku vo vreci”, čiže vo vrecku bola nejaká hračka, s ktorou sa po-

A népi kézműves mesterségek közül jó néhányat kipróbáltak a gyermekek az elmúlt időszakban, különösen a korongozás jelentett nagy élményt számukra. Az óvodás korú gyermekek érzelmi beállítottságúak, akkor alkotnak a leghatékonyabban, ha érzelmi biztonságban, számukra érdekes témában, sikerélményeket szerezve tevékenykedhetnek. Ezért bő témaválasztási lehetőség és felnőtt segítségre van szükségük.

Miközben alkotunk, magyar és szlovák népzénét, népmesét szoktunk hallgatni, ami komplex élményt nyújt a gyermekeknek. A legsikeresebb programok közé sorolható a bográcsban főzött paprikás krumpli, amelyet a Mesterségek Háza udvarán a gyermekekkel közösen készítettünk el. A kitéglázott udvaron önfeledten körjátékoztak és járták a hagyományos népi táncleányokat. A házhoz tartozó kertben a gyerekek az óvoda dolgozóival együtt szoktak veteményezni, majd gondozzák a konyhakerti növényeket.

Úgy gondolom, hogy óvodásaink megszeretik ezt a házat és szívesen visszatérnek majd a későbbiekben más rendezvények alkalmával is.

Lőrinc Tiborné

tom môžu hrať doma. Na konci plesu bolo ťahanie tomboly, deti vyhrali všelijaké hračky, knihy, korálky, ceruzky, atď., čo tiež rodičia doniesli, vďaka im preto. Hlavné ceny dve boli: čokoládová a jahodová torta.

V Škôlke fašiangový ples aj v tomto roku charakterizovala veselosť, humor a dobrá nálada.

Odháňali sme zimu a s touto riekankou čakáme jar:

*„Keď sa nôžky zahopkajú,
sukne sa nám natriasajú. Jeden skok sem, druhý ta,
vetrik nám ich uchýta.”*

Anikó Miskeiová-Imrová
učiteľka MŠ

Böjt az óvodában

„Bodog ember az, aki a kísértés idején kitart.” (Jak 1,12)

A böjt hagyományosan hamvazószerdán kezdődik, akkor ér véget a vízkeresztkor induló farsangi időszak. A böjt tartózkodás. Tartózkodás evéstől, ivástól vagy valamilyen tevékenységtől, lehet rövidebb vagy hosszabb időtartamú. Felnőtteknél a táplálkozás megvonásáról beszélünk, gyermekeknél inkább tevékenységről. A böjt nem önsanyargatás, inkább tudatos életvitel.

Az óvodás gyermekeket is tudatosan kell ránevelni az önfegyelmre, lemondásra saját és mások részére. A gyermeknek örömforrás a játék, lemondani róla nagy önuralmat és önfegyelmet követel. Én azt gondolom, egy óvodás gyermeknél a böjt megélése ott kezdődik, hogy lemond a játék öröméről. „Most én odaadom a barátomnak egy kicsit, ő is játsszon velem” - tudatosan mond nemet a vágyainak. A keresztyén ember életének része kell, hogy legyen a böjt, és jó, ha azt gyermekkorban megismeri.

Ellenállok a csábításnak, leküzdöm önmagamot. A böjt megerősít, kulcs az energiaraktározáshoz, mert minden sejtet elér és erőt ad a testnek. Ha kitisztítjuk szervezetünket, erősnek érezzük magunkat és pozitív lesz gondolkodásunk.

A Teremtő azt akarja, hogy mindannyian a természet egyszerű törvényei szerint éljünk, tartózkodjunk a rossztól és a gonosztól, ha követjük az Ő akaratát, akkor új utak nyílnak meg számunkra. A lemondásnak mindig ára van, de megtérül. Mózes 40 napi böjt után kapta kézhez a Tízparancsolatot. Jézus a sivatagban töltött 40 napot, mielőtt megkeresztelkedett.

A megtartóztatást kössük össze imádsággal, mert a testi és a szellemi böjtnek együtt kell járni. Ha így gyakoroljuk, Isten nem késlekedik a jutalommal.

Nagy-György Irma, óvodapedagógus

Nyílt napok az óvodában

A Tótkomlói Evangelikus Óvoda minden évben nyílt napokat szervez a középsős és nagycsoportos korú gyermekek csoportjaiban. Ebben a nevelési évben 2013. március 19-20-21-én tartottuk meg ezt a programot. Ilyenkor szeretettel várjuk a kedves szülőket, hozzátartozókat, a társintézményekből (bölcsőde, óvoda, iskolák) kollégáinkat, de meghívást kapnak a presbitérium és a gyülekezetünk tagjai is.

Ezek a napokon a látogatók betekintést nyerhetnek óvodánk életébe: hogyan, milyen módszerekkel folyik nevelő-oktató munkánk, milyen napirend szerint épül fel egy napunk, a gyermekek milyen fejlettségi szinttel rendelkeznek. Megnézhetik, hogy alapvető feladatainkat: a keresztyén nevelés, a hagyományörzés és a szlovák nyelvoktatás terén, miképpen valósítjuk meg a mindennapokban.

A magyar nyelvű foglalkozások vezetését Nagy-György Irma és Lőrincz Tiborné végezte, Miskeiné Imre Anikó és Motyovszki Éva a szlovák nyelvű délelőtti foglalkozást mutatja be a Pillangó és a Méhecske csoportokban.

A Katica csoportba, ahová 3-4 éves gyermekek járnak, nem hívtuk a szülőket, mert tapasztalataink alapján a gyermekeket megzavarja, ha más is a csoportszobában tartózkodik. Sokszor sírással reagálnak és nem is a mindennapos tevékenységeket mutatják, mert anyukájuk ölébe kérik magukat. Ezért, ha lehe-

Juraj Dolnozemský: Csípős böjti szelek

... csípős böjti szelek
- fújnak.
Lelkek töprengve
újulnak!

Kétségek
feleletet várnak!

Remények
tavasz, nyár felé
szállnak!

Emberek
hinni akarnak
egy eljövendő jóban!

Szeretet, tisztelet
ott lehessen
minden szóban!

Legyen végre béke
már e honban!

Tudás, bölcsesség
fénylő irányítóként
ott lehessen, élhessen
Jézus által
az emberi sorsokban!

Tótkomlós, 2013. 03. 22.

tőség nyílik rá, a kicsikről videofelvételt készítünk és azt vetítjük le valamely szülői értekezlet keretén belül.

Az óvodapedagógusok munkája mellett lelkészeink, Unyi Anikó és Szpisák Attila is bekapcsolódtak a nyílt napok tevékenységébe: a hittan foglalkozások vezetését, bibliai történetek feldolgozását is megnézhettek az érdeklődők. Reméljük, a visszajelzésekből kiderül, mennyire vannak megelégedve óvodai nevelő-oktató munkánkkal.

Óvodai nevelő-oktató szolgáltatunkhoz kérjük az Úr segítségét és szeretetét, hiszen csak belé vetett hittel végzett munka válhat gyümölcsözővé.

Motyovszki Éva, mb. óvodavezető

Mit nyújt az evangélikus óvoda a gyermekeknek?

Bizonyára a Kedves Olvasók is hallottak a nevelési-oktatási intézményekben történő változásokról, a jogszabályok módosulásairól. Emiatt érthető, hogy a szülők részéről még fokozottabbá válik az érdeklődés: megfelelő intézményt választva nevelkedjenek gyermekeik. Hiszen közeledik a beiratkozás, az óvodaválasztás ideje. Ilyenkor a szülők tájékozódnak, hogy gyermekeiknek mit nyújtanak a választható óvodák. Melyik az a pedagógiai program, amelyik legjobban megfelel elvárásaiknak, elképzeléseiknek?

A Tótkomlói Evangélikus Óvoda jelenleg két vegyes és egy homogén csoporttal működik. A 2-3 év korkülönbséggel egy csoportban lévő gyermekek mindennapjaikat jól tudják együtt tölteni. A nagyobbak megtanulják a kisebbekre való odafigyelést, segítséget, tolerálják a korkülönbséggel járó sajátosságokat. A kisebbeknek pedig mindenféleképpen húzóerő, hogy ők is akarva-akaratlanul elsajátítják azt, amit a nagyok. Ez olyan, mint egy nagy család, ahol az a cél, hogy egymást segítve, de mindenkinek a saját egyéniségét megtartva éljünk együtt.

A gyermekek második otthona az óvoda, a nap nagy részét itt töltik, ezért nagy a felelősségünk, fontos, hogy mivel töltjük ezt az időt. Az alapító okiratunkban meghatározott alapvető tevékenységek és pedagógiai programunk legfontosabb alapjai a keresztyén nevelés, a néphagyományok őrzése és a szlovák nyelvoktatás. Tehát úgy kell szerveznünk a gyermekek napirendjét, hogy a fentiek hassák át és határozzák meg egész napjukat.

Az óvodás korú gyermekek számára mint a felnőtt viselkedése, ezért az óvónő, a dajka és a hittant vezető lelkész is példa, megtanítja őket arra, hogy milyen magatartásformákkal reagáljanak az egyes helyzetekben. Kiemelt szerepet kap a gyermekek viselkedéskultúrájának fejlesztése terén az öltözködés, a beszéd, a személyes kontaktus. Egy-egy ölelés, simogatás, de ugyanígy egy szigorúbb fellépés is meghatározóvá válhat a gyermek egész további életére.

Természetesen az óvodai nevelést csak a szülők együttműködésével, a családokkal közösen tudjuk hatékonyan megvalósítani. Ebbe a közös nevelésbe igyekszünk bevonni a gyülekezet közösségét, így megvalósítva kitűzött célunkat: a család, az óvoda és az egyház hármasságát. Megvalósulhat az érzelmi biztonságot adó, szeretetteljes befogadó együttműködés. Arra törekszünk, hogy a családi szokásokat figyelembe véve, a gyerekek életkorának megfelelő helyes életritmust alakítsuk ki, biztosítsuk a gyermekek egész személyiségének fejlődését. Sok gyermek csak itt az óvodában szembesül olyan tevékenységekkel, alapvető higiéniai szabályokkal, a kulturált étkezés szokásaival, amelyek segítik egészséges fejlődésüket. Türelmes odafigyeléssel, egyéni bánásmóddal érhetőek el eredmények a csoportokban.

Óvodánk jellegéből adódóan következik, hogy kiemelt nevelési területként jelenik meg a keresztyén erkölcsiség kialakítása. A lelkészeink által vezetett heti hittan foglalkozások mellett, a hétköznapi mindennapokban minden csoportban a délelőtti folyamán elcsendesedéssel, áhítattal fordulunk oda Istenhez. A gyerekek körülülnek az égő gyertyát, elmondják a reggeli imádságot, ezzel megköszönve, hogy együtt lehetünk. Egy-

házi énekekkel, meghitt beszélgetéssel csodálatosan rá lehet világítani a csoport életének aktualitására. Megtanítjuk őket rácsodálkozni a teremtett világra és az abban végbemenő változásokra.

Fontos nevelő értéke van ezeknek a beszélgetéseknek. Nagyon hatásos és eredményes tud lenni, ha a gyermekek életkorának megfelelő szinten átadhatjuk az elvárásokat a keresztyén magatartásformával kapcsolatban. Vagy akár olyan, számukra még megfoghatatlan szavak megértése terén, mint a kegyelem, az együttérzés, a másság elfogadása, az önzetlenség és a becsületesség: Az áhítatokat mindig az Úrtól tanult imádsággal zárjuk.

Intézményünkben fontos az egyházi év ünnepeinek megtartása. Lényegesnek tartjuk az ünneplésbe bevonni a családokat is, ahol együtt élhetjük át, hogy milyen megtartó erő, milyen örömforrás Jézus Krisztussal közösségekben lenni. A gyermekek örömmel vesznek részt az előkészületekben és ezek az élmények hatnak a családok szemléletmódjára is: az ünnepeknek megfelelő öltözködés és az ünnepeken, a templomban való helyes viselkedés kialakítása és szokássá fejlesztése a célunk.

Az egyházi ünnepek mellett az állami, és az évszakokhoz kapcsolódó, néphagyományokra épülő jeles napok adják meg a keretet nevelőmunkánkhoz. A néphagyományok megőrzésével célunk a szülőföld szeretetére való nevelés, településünk múltjához, a gyökerekhez való visszatérés elősegítése.

Ezzel szoros összefüggésben a szlovák hagyományok feltárása, ápolása, óvodai életünkbe ágyazása is fontos feladatunk. A nemzetiségi szlovák és a magyar nyelven foglalkozások azonos témaköröket dolgoznak fel, játékos módszerek alkalmazásával ismertetjük és szeretettjük meg a nyelvet az óvoda minden korcsoportjában. Énekelünk, verselünk, mesét mondunk nekik, a környezetismereti és matematikai témaköröket dolgozzuk fel. Ezenfelül nem csak a foglalkozások alatt, hanem a többi tevékenység vezetésekor is hallanak szlovák nyelvű szavakat, mondatmodelleket, utasításokat az óvodapedagógusoktól: étkezés, öltözködés, a mosdó használata, rövid torna, ábrázolás, körjáték, tánc, séta, asztali áldás, köszönés. Óvodánk e területen jó helyzetben van, mert Szpisák Attila lelkész is tud szlovákul, sőt örömmel értesültünk róla, hogy új lelkészünk, Unyi Anikó is részt vesz szlovák nyelvtanulásban. Ezt pozitívan ki tudjuk használni az imádság, egyházi énekek megtanulásakor, bibliai szereplők, történetek szlovák nyelvű átadásával.

Az óvodai intézményben 2,5 évestől 7 éves korig tartózkodnak a gyerekek, ahol fokozatosan, lépésről lépésre jutnak el oda, hogy éretté váljanak az iskolára. Nagy türelem, pedagógiai rátermettség, megfelelő módszerek szükségesek ahhoz, hogy nagycsoport végére elmondjuk: megfelelően felkészítettük a gyerekeket, nyugodt szívvel engedjük el őket a következő nevelési intézménybe. Bizunk Istenünk szeretetében, hogy további életük folyamán is óvja, vigyázza botladozó lépéseiket.

Bohácsné Szkupeny Angéla, óvodapedagógus
Motyovszki Éva, mb. óvodavezető

Tótkomlói
Evangélikus
★ **Óvoda** ♥

*Evanjelická materská škola
v Slovenskom Komlóši*

BEIRATKOZÁS

KEDVES SZÜLŐK!

Intézményünk szeretettel hívja és várja a 2013/2014-es nevelési évre beiratkozó 2,5-3 éves korú gyermekeket.

Beiratkozás ideje: **2013. április 3-4-5.**
(szerda-csütörtök-péntek)
8.00-16.00 óra között.

Beiratkozás helye: **Tótkomlós, Aradi út 2.**

**A beiratkozáshoz szükséges iratokat,
kérjük, hozzák magukkal:**

- a gyermek és a szülő személyi azonosítóját és a lakcímet igazoló hatósági igazolványát,
- a gyermek TAJ-kártyáját.

„Nekem olyan jó Isten közelsége!”

/Zsolt 73,28/

Téli tűnődések farsang idején

Februárban a hosszú téli hideg napokon, a tavaszra várva keressük a vidámságot és a derűt. Ezt elérhetjük farsang idején, hiszen a hívő emberektől sem idegen a kulturált szórakozás.

„Megvan az ideje a gyásznak, és meg van az ideje a táncnak”

(Préd 3,4)

A tánc a Bibliában is az érzelmek kifejezésére szolgált. A farsang vízkeresztől (január 6.) a húsvétot megelőző negyvennapos nagyböjt kezdetéig, azaz hamvazó szerdáig tart. A tavaszvárás igen változatos képet mutat: lehet tréfálkozni, mulatni, táncolni, párt keresni. Tájégségünként a szokások különbözőek, kedves vendégünk Annuska néni a Nógrádban élő szokásokról a következőt mesélte: „Az ünnep idején a faluban összegyűltek a fiatalok, ha a fiúnak volt kedvese, zsebkendőt vitt neki és ez már a párválasztást jelentette. Este táncmulatság vette kezdetét hajnalig ropták a táncot, majd például a következő szlovák énekeket énekeltek:

*Mala som ja v hofertuški čerešne,
Všecke sa mi rozsypali po ceste,
Ktože by ich šej-haj čerešnički pozbiera,
Keď ja nemám v Šámšonháze frajera.”*

Zsuzsa néni a komlói szokásokról beszélt: „Farsang idején nagy volt a készülődés a fiatalok körében, egyszerű anyagokból igyekezett mindenki ötletes jelmezt készíteni. A bál az Ipartestület épületében volt, ahová csak álarcval lehetett belépni. Éjfélkor a jelmezeket zsúrizték és az első három helyezett értékes ajándékot kapott.”

Február 7-én ismét megrendeztük az Idősek Klubjában a farsangot. Vendégeinket lelkészünk köszöntötte, aki kihangsúlyozta, hogy ez nem keresztény ünnep, inkább a néphagyomány motívumai a jellemzők (télváz, tavaszvárás). A műsort a „csipet-csapat óvodásai” (a dolgozók) ötletesen oldották meg

„Ki a legszebb?” címmel. Élmény volt Hovorkáné Editke ideilőlő szlovák versét hallgatni.

Gregor Papuček: Fašiangy

*Fašiangy sa blížia,
sviatkov bude dost!
Susedovú Magdalienu
čaká veselost’.*

*Odo dneška všetky
smútky zahodí,
odeje sa do maškary,
pôjde na hody.*

*Tam sa bude zháňaf
tam sa bude žiť!
Brnkať budú na gitare,
bubon budú biť!”*

„Óvodásaink” néhány tánclépésre invitálták az ellátottakat. Egyes kezű asszonyaink az elmaradhatatlan farsangi fánkkal és finom süteményekkel kedveskedtek az időseknek. Örvendeztünk, és ez jó, ám ne feledjük, farsang után következik a böjt, amikor húsvétra, Krisztus kereszthalálára emlékezve, feltámasztásának ünnepére készülve közelebb kerülhetünk Istenhez.

Schmetterné Lóczi Ilona

FARSANGI EMLÉKEK A SZERETETOTTHON LAKÓI ÉLETÉBEN

2013. február 6-án tartottuk a farsangi mulatságot az otthon lakói számára. Mivel lakóink az ország egész területéről érkehetnek, megkérdeztünk néhány nem tótkomlói származású lakót, hogy az ő településükön milyenek voltak a farsangi szokások.

Julika néni Békéssámszonról arról mesélt, hogyan rendezték meg annak idején náluk a farsangi bálokat az óvodákban, iskolákban. Különböző kategóriák alapján – a legszebb, a legcsúnyább, a legötletesebb – díjazták a jelmezeket. Elmaradhatatlan volt a farsangi fánk sütés. A házaknál külön erre a napra, húshagyó keddre, tyúkot vágtak a házi tyúkhúsleveshez.

Manci néni Nagyerről (Nagymajlát) arra emlékezett, hogy farsang utolsó vasárnapján összejött a család apraja-nagyja. Mindenki hozott magával valamit: ételt, italt, gyümölcsöt. Ebédre tyúkhúsleves volt csigatésztaival, főtt hússal, sült karaj, oldalas, rántott galamb, befőttel, savanyúsággal. Nem maradhatott el a jó házi pálinka és a bor sem. Desszertnek forgács fánkot és sprickát sütöttek. A hosszú disznóvágó asztalra terítették, a családtagok beszélgettek, a gyerekek pedig játszottak. Így zajlott a farsang.

Iréne néni Nagy kamarásról elmesélte, hogy náluk is rendszeresen tartottak farsangi mulatságot, ami zenés-táncos bál volt, és aki akart, jelmezt öltött: Náluk nem volt kifejezetten szokásos étel-ital, amit főztek volna.

Magdi néni Magyarbánhegyesről azt mondta, a házaknál nem

volt jellemző a farsangi készülődés, de a fánk nem maradhatott el sehol. A farsangi bál néphagyomány volt, amit akkoriban maszkarabálnak neveztek, ahol fúvós zenekar fújta a talpalávalót hajnalig. Olyan álarcokat öltöttek, hogy ne ismerhessék fel egymást. A lányok fiúknak öltöztek, és meg sem szólalhattak éjfélig, hogy a hangjuk se árulja el őket. A fiatalokat elkísérték a szülők, és szemmel tartották őket, főleg a lányokat.

Az otthon farsangi bálján a résztvevők jól érezték magukat, köszönhetően Bodroghközi Rita énekesnő műsorának és az ötletes jelmezes felvonulásnak.

A lakók és a dolgozók is annak örültek, hogy együtt tölthették el ezt a farsangi délutánt.

„Bizony örömmel jöttök ki, és békességben vezetnek benneteket.”
(Ézs 55, 12a)

Pomuczné Domanovszki Éva

SZENVEDÉLY, SZENVEDÉLYBETEGEK, SZENVEDÉLYBETEGSÉGEK

Sokat hallhatunk, olvashatunk mostanság a szenvedélybetegségekről, a szenvedélybeteg-ellátásról. Nagyon sok embertársunk távolinak gondolja ezt a témát magától, mert olyan megfoghatatlannak tűnik: hogyan lehet valaki szenvedélybeteg, hogyan válhat valaki azzá? Miért nem vigyáz magára, miért nem uralkodik magán?! – teszi fel a kérdést, aki hátrítani akar. Sokkal könnyebben, és sokkal hamarabb válhat bárki szenvedélybeteggé, mint azt gondolnánk.

Ha az elején kezdjük, a szenvedély egy Isten által adott természetes állapot, melyet a tudomány is megerősít:

„Maga a szenvedély az ember természetes létállapota. Amikor boldogok vagyunk, az érzelemdús pillanatainkban, szerelemben, kreatív alkotó tevékenységben éljük át a szenvedélyt, amikor az átszéllemültség rendkívüli erővel mozgósítja belső energiaforrásainkat, elősegítve a teljessé válás, az önmegvalósítás élményét. A szenvedély megfelelő energiával vértéz fel bennünket a nehezebb időszakok harmonikus megélésére.”

S amikor jönnek a nehézségek, akkor a szenvedélybetegek számára az öröm, a boldogság állapotának forrása egy bizonyos központi tevékenységre szűkül, ami a szenvedélyévé válik, élete ettől függ, látásmódja, érzélemléte beszűkül, miközben környezete szenved a viselkedése miatt.

A harmónia kibillen egyensúlyából, az értelem és érzélem harmonikus egysége felborul, a létezés megélésének gazdagsága, színessége beszűkül egy tevékenységre vagy egy szer használatára.

A szenvedélybeteg saját létezését, érzelmi stabilitását, örömét szenvedélye tárgyától teszi függővé. A szenvedély elveszti feltöltő szerepét, és a személyiség építése helyett átveszi az uralmat és pusztítóan kezd el hatni – kialakul a függőség.

Ez a hatalomátvétel, a **függőség kialakulása** lassan, szinte észrevétlenül történik, a kialakult szenvedélybetegségben viszont a személy már próbálja tagadni saját maga és a környezete előtt is, ezért a leszokást rendkívül megnehezíti a tagadás és a megvonásos tünetek jelenléte.

A tudomány szerint jelentős szerepet játszanak a **szenvedélybetegségek kialakulásában** az alábbi tényezők:

- genetikai hajlam, ha a családban valamely családtag szenvedélybetegségben szenved, > örökölhető a betegség,
- gyermekkori traumák, elhanyagoló vagy túlvédő szülői attitűd, negatív környezeti hatások,
- mély, bensőséges személyközi kapcsolatok hiánya, feldolgozatlan veszteségek,
- probléma-megoldási inkompetencia érzése, amikor úgy érezzük, nem vagyunk illetékesek a probléma megoldásában, túlhajszolt életvitel, a stresszhelyzetek,
- felnőttkori krízisek, traumák, gyász, válás, munkahely elvesztése, családi kapcsolatok megváltozása, betegségek, feleslegességi érzés kialakulása,
- életkori szakaszok váltása, pl: klimax, kapuzárási pánik, gyerekek leválása.

Most, ha így nézzük ezt az állapotot, egészen közel jönnék hozzánk. Belegondolhat mindenki: volt, amikor nekem volt nehézségem, s hálát adhatok az Úr Istennek, hogy nem az alkohol, kábítószer, gyógyszer volt a megoldás.

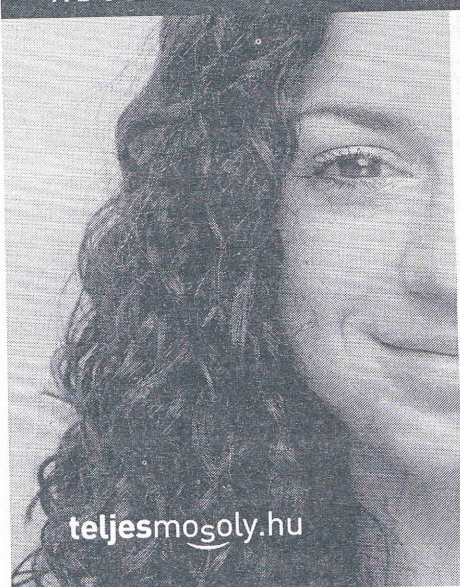
De ne essünk abba a hibába, hogy úgy gondolkodunk, mint a farizeus, aki tökéletesnek, büntetlennek és érinthetetlennek érezte magát, amikor a templomban imádkozik Lukács evangéliuma 18,9-14 részben:

„Némely elbizakodott embernek, aki igaznak tartotta magát, a többieket pedig lenézte, ezt a példázatot mondta (Jézus):

„Két ember ment fel a templomba imádkozni: az egyik farizeus, a másik vámszedő. A farizeus megállt, és így imádkozott magában: Isten, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember: rabló, gonosz, parázna, vagy mint ez a vámszedő is. Böjtölök kétszer egy héten, tizedet adok mindenből, amit szerzek. A vámszedő pedig távol állva, még szemét sem akarta az égre emelni, hanem a mellét verve így szólt: Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek. Mondom nektek, ez megigazulva ment haza, nem úgy, mint amaz. Mert mindenki, aki felmagasztalja magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik.”

Lopuch Pálné Lipták Gabriella

ADÓD CIVIL 1%-A MELLETT RENDELKEZHETSZ AZ EGYHÁZI 1%-RÓL IS.

teljesmosoly.hu

**TEDD TELJESSÉ
A MOSOLYT!**

**ANYAÓVÓKBAN
ISKOLÁKBAN
SZERETETOTTHONOKBAN**

TECHNIKAI SZÁM: 0035

Magyarországi
Evangelikus
Egyház

PROBLÉMÁK KÖZEPETTE

(csak úgy kivonatosan)

Rátaláltam az elmúlt hónapokban néhány gondolat-ra, s úgy döntöttem, megosztom az olvasókkal. Bár, van ennek kockázata, hiszen ilyenkor kicsit „kiadja” magát az ember, de mégis...

Rögtön néhány fontos kérdés, s néhány azonnal érkező válasz:

Miért van problémám? Miért vannak problémáim?

- Először is elkezdem felsorakoztatni öngazolásaként, esetleg alkudozom az Úrral (mennyivel szebben hangozna: „beszélgetek az Úrral”), mennyi mindent igyekeztem jól csinálni, nem keresem a konfliktusokat, stb.
- Másodszor rájövök arra, hogy az én életem is hasonlít Izrael fiainak életéhez: a pusztában való hosszú vándorlás oka a zúgolódásuk volt.
- Amikor pedig megértem, az előbbieket nem vezetnek eredményre, próbálom megvizsgálni magam a Bibliában leírtak alapján:
 - Olvasom Isten Igéjét?
 - Hiszem Isten ígéreteit?
 - Életem során minden ismert bűnből megtértem?
 - Mindenkinek megbocsátottam, aki esetleg megsértett?
 - Fizetek tizedet jövedelmem zengéjéből?
 - Kértem az Úrtól, amire szükségem van?
 - Bízom Istenben, hogy átvisz a nehézségeken, és gondviselésében részesít?
 - Dicsérem őt a probléma közepette?
 - Készen állok megengedni az Úrnak, hogy Ő döntse el, hogy mi a legjobb nekem?

Mit teszek a problémák, a terhek alatt?

- Leginkább úgy tudom megfogalmazni: sokszor tudom, mit kellene tennem.

- Ehelyett pedig sajnálni kezdem magam, haragszom, mást okolok a gondjaimért, eljátszok a gondolattal, hogy feladom.
- Azért imádkozom, hogy nehogy megtörténjen valami, vagy azért imádkozom, múltjon el a nehézség.
- A gondolat rabságába kerülök, mert nem értem, az Isten miért engedte ezt meg?

De mit kellene tennem?

- Rá kell magam bízni az Úrra, s keresnem kell a célját annak, amit Isten megengedett az életemben.
- Hiszem, hogy „akik Istent szeretik, azoknak minden a javukra szolgál, azoknak, akiket elhatározása szerint elhívott” (Róm 8,28). Reménykedem, hogy engem is „elhatározása szerint elhívott”.
- Hallgassak az Úr hangjára, meg kell hallanom az Ő szavát.
- Cselekedjem azt, ami kedves az Ő szemei előtt – legyen engedelmes neki.
- Ezen az úton próbálok járni, próbálunk kézen fogva, óvatosan lépkedni, – reménykedve abban, hogy inkább több, mint kevesebb sikerrel tesszük ezt.

Izrael fiainak pusztai vándorlását újra átgondolva, magunkon is elgondolkodhatunk:

- Mi miért zúgolódunk?
- Visszamennénk Egyiptomba?
- Lázadunk Isten ellen, elutasítjuk az Istentől felkent embert? Tudhatjuk pedig, „aki elutasítja az Istentől küldött embert, valójában Istent utasítja el”.

*Lopuch Pálné Lipták Gabriella
(egy a problémások közül)*

ÉTELOSZTÁS

Már hagyománnyá vált, hogy egyházközségünk által fenntartott szeretetszolgálat segítségével évente többször is ételosztással segítjük a rászorulókat. Az elmúlt télen három alkalommal járultunk hozzá Tótkomlós város szociálisan nehezebb helyzetben lévő lakói segítéséhez. Az első alkalommal 2012. decemberében 600 adag bagulyást, majd 2013. januárjában további 600 adag lencsegulyást, februárban pedig 600 adag bagulyást osztottunk ki a Mesterségek Házában.

A harmadik ételosztást Tótkomlós Város Önkormányzata is támogatta, 60 kg vaddisznóhúsból készült pörkölttel.

Köszönjük az együttműködés lehetőségét!

Szpisák Attila

ÁLLANDÓ GYÜLEKEZETI ALKALMAINK

Istentiszteletek:

- Vasárnap: - 8.30 Tótkomlós, szlovák nyelvű
 - 10.00 Tótkomlós, magyar nyelvű
 - 13.30 Szeretotthon
 - 15.00 Mezőhegyes

Minden hónap első vasárnapján úrvacsoravétel lehetősége!

Reggeli áhítat: Szerda - 9.00 Szeretotthon
 - 11.00 Idősek Klubja

Prima /reggeli liturgikus elcsendesedés/ - Evangélikus kápolna
 - kedd 8.00
 - csütörtök 8.00

Bibliórák:

- Kedd - 13.30 Szeretotthoni dolgozók bibliórája,
 Szerda - 16.30 Óvodai dolgozók bibliórája
 Csütörtök - 15.00 Idősek Klubja dolgozóinak bibliórája
 - 17.00 Mezőhegyes
 Péntek - 17.00 Tótkomlós
 Szombat - 15.00 Kis ifi - 18.00 Nagy Ifi

Rendszeres rétegalkalmak:

- *Nőegylet*, Baba-mama Kör, kéthetente
- *Családi Kör*, minden hó első és harmadik vasárnapján
- *Férfi Kör* havonta egyszer, harmadik héten, szerdán 17.00 h
- *Gyermek kórus*, /GYK/ szombatonként 13.30 h
- *Felnőtt kórus*, /FKR/ hétfőként 17.00 h
- *Fiatal házaspárok bibliórája*, /FHB/ péntekenként 19.00 h

ÜNNEPI ISTENTISZTELETI REND

- Március 28. - 17.00 h Nagycsütörtöki IT, +ÚV
 - 18,15 h Ifi Passió - Evangélikus kápolna
- Március 29. NAGYPÉNTEK - egyházi ünnep,
 - 8.30 h Nagypénteki IT, Passióolvasással, szlovák
 - 10.00 h Nagypénteki IT, Passióolvasással, magyar
- Március 30. - 18.00 h Ifjúsági IT
- Március 31. - HÚSVÉT VASÁRNAP
 - 5.00 h Hajnali IT, + AGAPÉ
 - 8.30 h Húsvéti ünnepi IT, +VP, szlovák
 - 10.00 h Húsvéti ünnepi IT, +ÚV, magyar
 - 13.30 h Húsvéti, ünnepi IT, + ÚV, Szeretotthon
 - 15.00 h Húsvéti, ünnepi IT, + ÚV, Mezőhegyes
- Április 01. - HÚSVÉT HÉTFŐ
 - 10.00 h Húsvéti ünnepi IT+ÚV, magyar

Kiadja: a Tótkomlói Evangélikus Egyházközség
Felélős kiadó: Szpisák Attila, evangélikus lelkész
Főszerkesztő: Schnetterné Lóczi Ilona
Szerkesztőség tagjai: Sovány Zoltán,
 Rusznákné Nyiregyházi Kinga, Unyi Anikó
Lektor: Boborné Tuska Erzsébet
Címünk: 5940 Tótkomlós, Luther u. 1.
 Telefon/fax: 68/460-820
 Web: totkomlos.lutheran.hu
 E-mail: totkomlos@lutheran.hu
 Számlaszám: 53300074-17000019
 Nyomtatás: Yes-Press 2001 Bt. Tótkomlós

TOVÁBBI GYÜLEKEZETI PROGRAMJAINK

- Április 02. - 15.00 h Nőegylet
 Április 3-5. Beiratkozás az Evangélikus Óvodába
 Április 05. - 10.00 h Baba-mama Kör
 - 19.00 h FHB
- Április 07. - 10.00 h Ünnepi istentisztelet,
 igét hirdet Gáncs Péter elnök-püspök
 - 11.30 h Szenvedélybeteg ellátás épületének alapkövetétele
 - 12.00 h Szeretotthonvendégség
 - 16.00 h Családi Kör, téma: Hogyan tanuljunk?
 Vendégünk: Kmetykó András tanár
- Április 08. - 16.00 h Ökumenikus biblióra - Katolikus templom,
 Szolgál: Lapis Zsuzsa, református lelkipásztor
- Április 08. - 17.00 h FKR
 Április 12. - 19.00 h FHB
 Április 13. - 08.00 h - Mesterségek Háza,
 Gazdasszony Kör, „kvasienka” készítése
- Április 15. - 17.00 h FKR
 Április 16. - 15.00 h Nőegylet
 Április 17. - 17.00 h Férfi Kör
 Április 19. - 10.00 h Baba-mama Kör
 - 19.00 h FHB
- Április 22. - 17.00 h FKR
 - 10.00 h Város napi ünnepi istentisztelet
- Április 26. - 19.00 h FHB
 Április 27. - 18.00 h Ifjúsági IT
 Április 29. - 17.00 h FKR
 Április 30. - 15.00 h Nőegylet
- Május 03. - 10.00 h Baba-mama Kör
 - 19.00 h FHB
- Május 06. - 10.00 h Mindszenty József bíboros szobrának
 avató ünnepsége
- Május 06. - 16.00h Ökumenikus biblióra - Református templom,
 Szolgál: Unyi Anikó, evangélikus lelkész
- Május 06. - 17.00 h FKR
 Május 10. - 15.00 h Szeretetszolgálat, Idősek Klubja családi nap
 - 19.00 h FHB
- Május 09. MENNYBEMENETEL ÜNNEPE – egyházi ünnep
 - 10.00 h Mennybemenetel ünnepi IT, +ÚV
- Május 11. - 10.00 h Egyházkerületi missziói nap, Kiskőrös
 Május 11. - 09.00 h Főzőverseny a K2- ben az Ifi-vel
 Május 12. - 16.00 h Családi Kör,
 téma: Anyák napja a nőegylettel

Adományok a gyülekezeti újságra:

Gyivicsánné Dr. Szenczi Irén	3.000,- Ft
Isten előtt ismert testvérünkötől	5.000,- Ft
Isten előtt ismert testvérünkötől	5.000,- Ft
Isten előtt ismert testvérünkötől	2.000,- Ft
Isten előtt ismert testvérünkötől	3.000,- Ft
Isten előtt ismert testvérünkötől	10.000,- Ft
Isten előtt ismert testvérünkötől	2.000,- Ft
Isten előtt ismert testvérünkötől	5.000,- Ft
Isten előtt ismert testvérünkötől	2.000,- Ft
Isten előtt ismert testvérünkötől	2.000,- Ft

Az Úr Isten szereti a jókedvű adakozókat!
 Köszönjük adományait, és szeretettel várjuk
 további támogatásait!